

NGB artikel 2 | Woord en schepping: waar leer je God kennen?

In de schepping leer je God kennen. Maar tegenwoordig lijkt het er eerder op dat hoe meer je je in de natuur verdiept, hoe moeilijker het is om in God te geloven. Alsof Gods schepping en Gods Woord verschillende dingen zeggen. Wat moet je daarmee? Deze preek is de 1e in een serie van 3 over de bijbel.

Voor wie deze preek in een kerkdienst wil gebruiken: graag ontvang ik een melding op hmveurink@gmail.com. Dan stuur ik ook de bijbehorende powerpoint toe.

Liturgie

Zingen: GKB Gezang 158

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 104 : 1, 5 en 7 (LvK=GKB)

Gebed

Introductie serie

Lezen: Psalm 19 : 1 – 15, Romeinen 1 : 19 – 25 en NGB Artikel 2

Zingen: Psalm 119 : 40 en 66 (LvK=GKB)

Preek

Zingen: LvK Gezang 479 : 1, 3 en 4

Gebed

Collecte

Geloofsbelijdenis

Zingen: GKB Gezang 145 : 1, 2, 3 en 4

Zegen

Woord en schepping: waar leer je God kennen?

Introductie serie

De bijbel: het is het best verkochte boek aller tijden.

Ergens is dat helemaal niet zo gek:

de bijbel gaat al heel wat jaren mee,

dus heeft de bijbel een flinke voorsprong in de verkoopstatistieken kunnen opbouwen.

Maar ook in de 20e eeuw,

de eeuw waarin steeds meer mensen het christelijk geloof loslieten,

is geen boek meer verkocht dan de bijbel.

Over dit boek gaan we het in 3 leerdiensten hebben.

Ik heb dit onderwerp gekozen om 2 redenen.

Eerste reden is ons 'jaartheme' bijbellezen.

We hebben een leesproject gedaan rond het boek Job,

en er volgen later dit jaar nog projecten over Hebreeën en Rechters.

Als kerk vinden we bijbellezen belangrijk,

maar we merken ook dat het er steeds minder van komt.

Daarom wil ik ook in deze leerdiensten aandacht aan de bijbel geven.

De andere reden, dat zijn de hete hangijzers onder christenen.

Afgelopen jaar is er weer heel wat gediscussieerd.

De onderwerpen die het meest in het oog springen, zijn:

'vrouw en ambt' en 'schepping en evolutie'.

Maar er zijn er nog wel meer, bijvoorbeeld 'kerk en Israël'.

Bij al deze discussies speelt op de achtergrond een andere vraag:

hoe lees je nou eigenlijk de bijbel?

Dáár gaan deze leerdiensten over.

Het zijn er 3.

Vandaag over Woord en schepping: waar leer je God kennen?

Volgende week over Woord en gezag: waarom zou je de bijbel serieus nemen?

En we sluiten af met Woord en Geest: wat heeft de bijbel vandaag te zeggen?

Vandaag dus over Woord en schepping.

Daarbij lezen we Psalm 19, Romeinen 1 : 19 – 25 en Artikel 2 uit de Nederlandse Geloofsbelijdenis,

Wat vertelt de natuur?

dia 1 – de natuur vertelt over God!

Artikel 2 uit de Nederlandse Geloofsbelijdenis

gaat over de vraag: hoe kun je God kennen.

Uiteraard leer je God kennen door in je bijbel te lezen, dat lijkt me niet zo'n grote verrassing.

Verrassender vind ik dat in Artikel 2 nog iets staat, sterker: daar begint het zelfs mee!

Dat is dit: dat je God leert kennen door zijn schepping.

Kijk om je heen, maak een mooie wandeling in de natuur, en overal kom je God tegen.

Want de natuur vertelt over God!

Datzelfde kom je tegen in Psalm 19, direct de eerste zin:

'de hemel verhaalt van Gods majesteit.'

Dus de hemel, en daarmee bedoelt David de zon, maan en sterren,

de hemel vertelt het verhaal van God.

Romeinen 1 zegt precies hetzelfde:

'Gods onzichtbare eigenschappen

zijn vanaf de schepping van de wereld zichtbaar in zijn werken,

zijn eeuwige kracht en goddelijkheid zijn voor het verstand waarneembaar.'

Dus: de natuur vertelt over God.

dia 2 – of vertelt de natuur dat er geen God is?

Maar in onze tijd lijkt het wel precies andersom.

De natuur vertelt helemaal niet over God,

de natuur vertelt ons juist dat er geen God is!
Met dank aan de natuurwetenschap
weten we tegenwoordig heel erg veel over de natuur.
Maar hebben we daardoor God beter leren kennen?!
Het lijkt er eerder op dat die kennis
heel wat mensen heeft laten twifelen aan God.
Hoe verder de natuurwetenschap kwam, hoe leger de kerken
werden.
En voor mensen die het geloof wél hebben vastgehouden,
is natuurwetenschap toch vaak een probleem.
Alsof de natuurwetenschap de bijbel ontmaskert als 'fake
news'.

Daarbij kun je uiteraard denken aan de evolutietheorie.
De bijbel vertelt over de schepping van hemel en aarde,
maar de natuurwetenschap heeft een heel ander verhaal.
Geloof je de bijbel, of geloof je wat wetenschappers in de
natuur hebben ontdekt?

dia 3 – zonsopkomst

Maar niet alleen het hele evolutieverhaal maakt geloven
lastig.

We weten nu zoveel over de natuur,
dat we God er helemaal niet meer voor nodig hebben.

De natuur houdt zichzelf wel in stand.

In Psalm 19 verwondert David zich over de zon,
die elke dag weer opkomt,

en aan het einde van de dag weer ondergaat.

Alsof God de zon aan het begin van elke dag een seintje geeft:
'toe maar, nu ben jij weer aan de beurt.'

Tegenwoordig hebben we God daar niet voor nodig:
we weten precies hoe het met de zonsopkomst werkt.

Hoezo vertelt de natuur over God?

Geloof en natuurwetenschap

dia 4 – christelijk geloof stimuleert natuurwetenschap

Toch heeft juist het christelijk geloof
een enorme boost gegeven aan de natuurwetenschap.

De gedachte dat de schepping over God vertelt,
dat je in de schepping God kunt leren kennen,
is natuurlijk een geweldige uitnodiging
om die natuur te gaan onderzoeken!

We bestuderen de bijbel om God beter te leren kennen,
dus waarom zouden ook niet de natuur beter bestuderen?!

Artikel 2 noemt de schepping een 'prachtig boek'.

Aan de ene kant zegt het dat de natuur zelf niet goddelijk is.
Als jij gelooft dat in de natuur goddelijke krachten zitten,
een geloof dat zeker in de Middeleeuwen heel veel voorkwam,
dan láát je het wel om de natuur te onderzoeken: dat is veel
te gevaarlijk!

De gedachte dat de natuur een boek is, waarin God vertelt wie
hij is,

gaf dat mensen het dúrfdén de natuur te onderzoeken.

De natuur is zelf niet goddelijk, maar vertelt óver God.

Aan de andere kant zegt het ook dat de natuur er toe doet.

Dat klinkt misschien als een open deur, maar dat is het niet.

Heel wat Griekse filosofen waren van mening

dat je lichaam en de aarde, de hele natuur,

een soort gevangenis waren waar je geest uit bevrijd moest
worden.

De natuur was volgens hen minderwaardig: de echte wereld was
geestelijk.

En die gedachte is zeker niet met de oude Grieken
uitgestorven:

in bijvoorbeeld het boeddhisme is die gedachte nog
springlevend!

Dan heeft het helemaal geen zin de natuur te onderzoeken: dat
is tijdverspilling.

Maar als je gelooft dat de natuur een boek is, waarin God
vertelt wie hij is,

dan zou je wel gek zijn als je dat boek dicht laat!

dia 5 – Jezus laat de natuur aan het woord (lelies)

Jezus sloeg dat boek dan ook regelmatig open.

Jezus laat niet alleen de bijbel spreken, hij laat ook de natuur spreken!

Bijvoorbeeld in Matteüs 6.

Jezus laat de vogels aan het woord: 'kijk eens naar de vogels in de lucht:

ze zaaien niet en oogsten niet en vullen geen voorraadschuren, het is jullie hemelse Vader die ze voedt.'

En even later de lelies: 'kijk eens naar de lelies, kijk hoe ze groeien in het veld.

Ze werken niet en weven niet.

Ik zeg jullie: zelfs Salomo ging in al zijn luister niet gekleed als een van hen.'

Jezus legt het ook uit: 'kijk naar de vogels en de bloemen, ze vertellen jullie dat God voor je zorgt!'

Jezus had datzelfde ook met bijbelteksten kunnen zeggen, geen probleem,

maar hij koos de natuur om het duidelijk te maken.

dia 6 – natuurwetenschap tot eer van God (Kepler)

De natuur is een prachtig boek van God.

En, zoals ik al zei, die gedachte heeft de natuurwetenschap een enorme boost gegeven.

De eerste natuurwetenschappers waren vaak overtuigd christen, die met hun werk als natuurwetenschapper God de eer wilden geven.

Eén van hen is deze meneer: Johannes Kepler.

Hij is onder andere bekend van de 'wetten van Kepler', naar hem vernoemd.

Die gaan over de bewegingen van de hemellichamen om elkaar heen,

dus bijvoorbeeld de beweging van de aarde om de zon.

Dus eigenlijk waar Psalm 19 het ook over heeft,

maar dan vanuit een heel andere invalshoek.

Maar de conclusie van Kepler is níet dat God niet meer nodig is

omdat we het nu ook zelf kunnen verklaren.

Zelf zegt Kepler: 'Ik was alleen Gods gedachten na hem aan het

denken.

Aangezien wij astronomen priesters zijn van de allerhoogste God

ten aanzien van het boek der natuur (heb je hem weer!),
doet het ons nut om bedachtzaam te zijn,
niet gericht op de glorie van onze gedachten,
maar enkel en alleen op de heerlijkheid van God.'

Het Woord onmisbaar

dia 7 – probleem: we sluiten God buiten

Je zou bijna denken: waarom zijn dan niet alle natuurwetenschappers christen?

Als je elke dag met de natuur bezig mag zijn, elke dag dat boek van God mag lezen,

dan kom je hem toch steeds tegen?

Dan kan het toch niet anders dan dat alle natuurwetenschappers diepgelovige mensen zijn?

Toch is dat niet zo.

Ja, er zijn diepgelovige natuurwetenschappers, nog altijd!

Maar er zijn er misschien nog wel meer die overtuigd atheïst zijn.

Hoe kan dat?

Het antwoord van Paulus in Romeinen 1 is dit:

'Ze hebben de waarheid over God ingewisseld voor een leugen;
ze vereren en aanbidden het geschapene, in plaats van de schepper.'

Dat schreef Paulus in een wereld vol goden,
maar het geldt voor ons net zo goed.

Als we doen alsof de natuur alles is,
alsof alleen die dingen echt zijn die wij kunnen bewijzen,
dan aanbidden we het geschapene en sluiten we God buiten.

Dat is, sinds Adam en Eva tegen God in opstand kwamen,
precies onze natuurlijke toestand.

Adam en Eva wilden zelf God zijn,
en duwden God daarmee weg uit hun leven.

Sinds de zondeval proberen we zonder God te leven,

dat is onze 'gevalle staat'.

Paulus schrijft dat God in zijn werken zichtbaar is, en dat daarom niemand te verontschuldigen is.

Het probleem is alleen dat het een automatisme is geworden dat we God niet willen zien.

Als wij de natuur onderzoeken,

dan is het onze standaardinstelling dat we God erbuiten houden,

dat we wat we in de natuur zien bij God vandaan interpreteren.

dia 8 – Gods Woord: God wil dat je hem kent

En daarom die 2e manier waarop God zich bekend maakt: zijn Woord.

De schepping zou genoeg moeten zijn, maar is het niet meer.

Maar God zegt niet: 'nou, dan doe je het toch lekker zonder mij?'

Dan maakt God zich wel op een andere manier bekend!

Ook dat zie je in Psalm 19.

In vers 8 kantelt de Psalm:

opeens gaat het niet meer over de natuur, maar over Gods wet, Gods woorden.

En daarover is David nog enthousiaster dan over die natuur:

Gods woorden hebben een onweerstaanbare aantrekkingskracht, nog sterker dan goud!

God maakt zich in zijn Woord bekend.

Daar maken we al snel van: God maakt zich in de bijbel bekend.

Maar dat is toch niet helemaal hetzelfde.

Gods Woord is meer dan wat in de bijbel is opgeschreven.

Als een moslim een visioen krijgt waarin hij Jezus ziet – dat gebeurt! –

dan is dat ook het Woord van God.

Ik geloof dat God nog steeds rechtstreeks spreekt, buiten de bijbel om.

Maar gebruik dat nooit als excuus om de bijbel aan de kant te schuiven,

omdat jij meer met de Geest hebt dan met de bijbel.

Het eerste wat die moslim doet als hij zo'n visioen gehad heeft,

is op zoek gaan naar een bijbel!

Hij wil niets liever dan die bijbel indrinken:

dit is de schat waar hij zijn hele leven naar op zoek was!

Om God te leren kennen, is het Woord onmisbaar.

De bijbel is onmisbaar.

En Jezus is onmisbaar.

Want volgens Johannes 1 is Jezus Christus het vleesgeworden Woord.

God wil niets liever dan dat wij hem kennen.

Daarom heeft hij profeten gestuurd, om zijn woorden over te brengen.

Maar het hielp nauwelijks: naar de meeste profeten werd niet geluisterd.

Dus gaat God nog verder: brengt hij zijn boodschap niet meer in woorden,

maar in eigen persoon: Jezus Christus.

Hij maakt zich duidelijker dan ooit bekend,

allemaal omdat wij het maar niet willen zien,

maar hij er naar blijft verlangen dat jij hem kent als persoon!

Als je zo God leert kennen,

door de bijbel, en vooral door zijn Zoon,

dán zie je hem opeens ook in de schepping.

Voor wie niet gelooft, zal de natuur daar weinig aan veranderen.

Maar als je God hébt leren kennen,

dan leer je hem in zijn schepping nog veel meer kennen!

Geen tegenstellingen maken

dia 9 – geen tegenspraak van Gods hand en Gods mond

Maar wat moet je dan met al die natuurwetenschap?

Moet je alles wat niet-christelijke wetenschappers vinden met wantrouwen bekijken,

omdat die wetenschappers Gód niet willen zien?

Is het zo dat natuurwetenschap onbetrouwbaar is en de bijbel betrouwbaar?

dia 10 – vd Brink

Nee!

Dan kom je weer bij Artikel 2 en Psalm 19:

God maakt zich op 2 manieren bekend – in de schepping en in zijn Woord.

Gijsbert van den Brink, professor in de theologie, heeft zich daar uitgebreid in verdiept.

Afgelopen jaar verscheen van hem het boek 'en de aarde bracht voort'.

Hij zoekt naar een antwoord op de vraag:

stel dat die hele evolutietheorie klopt, wat betekent dat dan voor het christelijk geloof?

Hij wil er niets van weten dat natuurwetenschap onbetrouwbaar is.

Hij zegt: 'als het werkelijk waar is dat de natuur naar God verwijst,

dan kan datgene wat we daarin aantreffen ons geloof alleen maar verrijken.

Het kan het geloof in elk geval niet ondermijnen,

want de werken van Gods hand en die van Gods mond

kunnen nu eenmaal niet met elkaar in tegenspraak zijn.'

Laten we geloof en wetenschap niet tegen elkaar uitspelen!

dia 11 – goed lezen is een kunst

Dat is wel lastig, want soms lijken die 2 het tegenovergestelde te zeggen.

Dan is het een kunst om goed te lezen.

Dat geldt voor de bijbel op zich al: soms lijken in de bijbel tegengestelde dingen te staan

en kom je dingen tegen waarvan je denkt 'hè, staat dát in de bijbel?!'

Maar het geldt ook als de bijbel en de natuur verschillende dingen lijken te zeggen.

Goed lezen is een kunst!

Dus inderdaad: er wordt door wetenschappers veel beweerd, maar klopt het allemaal?

Goede wetenschappers blijven daar ook altijd vragen bij stellen.

Tegelijk, als het over evolutie gaat:

de overgrote meerderheid van de wetenschappers is het daarover eens,

veel christelijke wetenschappers ook, en ze komen met goede argumenten.

Dan kun je het niet zomaar als onzin afdoen.

En aan de andere kant: klopt het wel hoe we de bijbel hebben uitgelegd?

Vaak wel, mag ik hopen, maar soms ook niet.

Dat is helemaal geen schande,

de bijbel is geen makkelijk boek met pasklare antwoorden, maar wees wel zo eerlijk dat onder ogen te zien.

Er is niets mis met voortschrijdend inzicht.

Misschien zeggen we over 50 jaar:

'onbegrijpelijk dat we zo moeilijk deden over evolutie,'

en komt de evolutie in dezelfde rij als de ontdekking dat de aarde om de zon draait.

Of misschien zeggen we: 'evolutie? wat is dat voor achterhaald idee!'

Hoe dan ook: als we de bijbel én de natuur bestuderen,

dan past het op een of andere manier in elkaar.

God maakt zichzelf bekend

dia 12 – gebruik de boeken om Góð te kennen!

Want God maakt zichzelf erin bekend!

Romeinen 1:19: 'wat een mens over God kan weten

is hun bekend omdat God het aan hen kenbaar heeft gemaakt.'

Daar gaat het om: in de schepping en in zijn Woord leren we Góð kennen.

Wij willen vaak meer.

Dan maken we misbruik van die middelen.

Van de schepping: dat we de schepping bestuderen

zonder op zoek te zijn naar de Schepper die erachter zit.
Maar ook van de bijbel: dat we de bijbel gebruiken als een
antwoordenboek,
waar God op al onze vragen een passend antwoord geeft.

Maar daar gaat het niet om!

De bijbel is niet geschreven om ons te vertellen
hoe het allemaal gegaan is aan het begin van de wereld.
De bijbel is geschreven omdat God zélf zich bekend maakt!
Gebruik de bijbel waar hij voor bedoeld is: om God te leren
kennen.

Wij gaan vaak met onze vragen naar de bijbel,
in plaats van dat we luisteren naar wat God ons wil vertellen.
Laat je daar maar door verrassen!

Wees maar nieuwsgierig naar wat God te zeggen heeft:
in de natuur, in de bijbel, in Jezus Christus.
Stel je daarin steeds de vraag:
hoe leer ik hierin God kennen?

dia 13 – Woord en schepping: lees en leef!

Want dat is leven.

Jezus zegt, in Johannes 17, 'het eeuwige leven, dat is dat zij
u kennen,
de enige ware God, en hem die u gezonden hebt, Jezus
Christus.'

En daarom: blijf lezen!

De schepping. Gods Woord. En leef!

Amen.

Romeinen 5:6 – Feest van

genade!

Deel 3 van het gemeenteproject 'Feest van Genade'. 'Genade' is voor christenen een bekend woord. Maar zitten er geen addertjes onder het gras? Durf je Gods genade wel te vertrouwen?

Voor preeklezers: ik hoor graag als mijn preek ergens gelezen wordt. Neem dan even contact met mij op: hmveurink@gmail.com. Dan stuur ik ook de bijbehorende powerpoint toe.

Liturgie

Zingen: Psalm 32 : 1 en 2

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: 'Ik ben' (Sela) : 1, 2, 3 en 6 (refrein na 2, 3 en 6)

Gebed

Kinderen naar club

Lezen: Romeinen 5 : 1 – 11

Zingen: GKB Gezang 140 : 2 en 3

Preek over Romeinen 5 : 6

Zingen: Psalm 103 : 1, 3 en 4

Kinderen terug

Kinderlied

Lezen wet

Zingen: Opwekking 428

Gebed

Collecte

Zingen: Psalm 145 : 1 en 3

Zegen

Feest van genade!

Inleiding

dia 1 – adder

Afgelopen week stond een zwaar onderwerp centraal: zonde.
Gelukkig gaan we deze week verder met genade.
Dat lijkt mij een verademing, of...
Genade is iets prachtigs, dat je iets krijgt zonder dat je het verdient,
maar meestal vertrouwen we het niet!
'Er zal vast een addertje onder het gras zitten.'

Het is ook logisch dat wij zo denken,
dat krijgen we al heel jong aangeleerd.
In onze wereld gaan we helemaal niet zo genadig met elkaar om.
En daar kun je maar beter rekening mee houden.
Als iets te mooi lijkt om waar te kunnen zijn, dan is dat het meestal ook...

dia 2 – hotel

Soms kun je ergens heel goedkoop een hotelovernachting boeken.
Voor maar 10 euro per persoon kun je overnachten
in een hotel met uitzicht op de zee.
Dat is een koopje toch?
En je krijgt er veel voor terug.
Je bent even lekker weg van huis,
hoeft eens niet te koken,
kunt een heerlijke avondwandeling maken over het strand,
en met een beetje geluk zie je zelfs de zon ondergaan.
Mij lijkt dat in ieder geval wel wat!

Totdat je geboekt hebt...

Eerst blijkt dat je naast die 10 euro per persoon
ook 20 euro administratiekosten moet betalen.
Nou ja, toe maar, het blijft niet duur.
0, en dan moet je ook nog betalen voor het bedlinnen,
weer 5 euro per persoon.
En houd die portemonnee nog maar even open,
want voor het verplichte ontbijt mag je ook 10 euro betalen.
En het diner natuurlijk: 30 euro.
Hebben we het dan gehad?
Nee, de toeristenbelasting wordt ook apart verrekend,

en als je helemaal pech hebt moet je ook nog schoonmaakkosten betalen.

Dat goedkope hotel heeft dus heel wat addertjes onder het gras.

En als je dat één keer hebt meegemaakt, houd je er voortaan wel rekening mee.

dia 3 – bloemen

We vertrouwen het niet zo als iets te mooi lijkt.

Als je op straat een bos bloemen in je handen krijgt gedrukt door iemand die zegt:

‘ik heb vandaag zin om bloemen weg te geven, alsjeblieft’,
dan denk je al snel ‘wat zou die toch van me willen?’

Zelf doen we er ook aan mee.

Als je iemand op een feestje uitnodigt,

verwacht je dat je ook eens terug wordt uitgenodigd.

En als iemand jou op je verjaardag een duur cadeau geeft,

voel je je verplicht om ook een duur cadeau terug te geven.

We zijn niet zo goed in genade...

dia 4 – feest van genade

Het klinkt mooi, dat God genade met mensen heeft,

maar wat zijn de addertjes onder het gras?

Of... zou dat bij God toch anders zijn?

Daarover schrijft Paulus in Romeinen 5.

Over dat er bij God geen addertjes onder het gras zijn,
dat genade echt genade is.

En daarom is het met recht een feest van genade.

1. Hulpeloze mensen

dia 5 – hulpeloze mensen

Gods genade kunnen we goed gebruiken.

Dat benadrukt Paulus in dit gedeelte keer op keer:

‘wij waren hulpeloos,’

‘wij waren schuldig,’

‘wij waren zondaars,’

‘wij waren Gods vijanden.’

dia 6 – ik wil niet hulpeloos zijn

Ik weet niet of je zo tegen jezelf aankijkt.

Ik moet wel even slikken: ‘hulpeloos? Gods vijand?’

Ik denk liever wat positiever over mijzelf.

Maar vorige week hebben we het al uitgebreid over ‘zonde’ gehad.

Zonde is niet alleen het overtreden van een aantal regels,

zonde is ook God op afstand houden

en jezelf belangrijker maken dan hem.

En dan snap ik Paulus wel.

Toch is het moeilijk te accepteren.

Ik wil niet hulpeloos zijn!

Ik wil dat als God naar me kijkt, hij trots op mij kan zijn!

Ik wil wat moois van mijn leven maken.

Er is werk aan de winkel.

dia 7 – proberen jezelf te verbeteren

Als je hoort dat je iets niet goed doet, wil je het graag verbeteren.

Ik heb een keer in de zomervakantie een baantje als krantenbezorger gehad.

Om 5 uur m’n bed uit en met een slaperige kop kranten bezorgen...

En als je de krant ergens vergeten was, kreeg je dat de volgende dag te horen.

Dat is bij mij gelukkig maar een keer gebeurd,

maar ik voelde me toen wel heel erg tekortschieten.

De volgende weken heb ik er steeds extra goed op gelet

dat ik bij dat huis wel een krant door de brievenbus deed.

Van je fouten moet je leren.

Met zonde willen we dat ook het liefst.

Als je verslaafd bent aan computerspelletjes,

en je weet dat het niet goed is,

dan wil je er graag mee stoppen.

Als je van jezelf weet dat je anderen makkelijk beledigt

omdat je zonder na te denken alles eruit floept,

dan wil je graag jezelf wat meer inhouden.
Als je baalt dat je leven met God een puinhoop is,
omdat je gewoon niet aan hem toekomt,
dan wil je het graag beter doen.

dia 8 – ik kan het niet alleen
Maar steeds loop je er tegenaan: het lukt niet!
We kunnen wel beter ons best doen,
maar sommige problemen zijn gewoon te groot.
Wat maken we een puinhoop van ons leven,
want zonde maakt alles kapot.
We kunnen elkaar niet meer vertrouwen.
En wat kun je soms boos zijn op jezelf:
'waarom heb ik niet wat vriendelijker gedaan?'
Van buiten lijkt het alsof we heel wat zijn,
maar wat zijn we hulpeloos en kwetsbaar.

2. Feest van genade

dia 9 – feest van genade
En dan zijn de woorden van Paulus echt een feest.
Hij zegt dat Jezus voor zulke hulpeloze mensen gestorven is.
God ziet hoe mislukt en hulpeloos wij zijn.
Maar hij trekt zich niet van ons terug!
Jezus komt om te doen wat wij zelf niet kunnen: het weer goed
maken met God.
En dat heeft Jezus gedaan:
we waren hulpeloos en vijand van God, maar nu niet meer!
Paulus zegt: we zijn al met God verzoend.

dia 10 – Gods liefde hangt niet van jou af
Wat een ruimte geeft dat!
Ik hoef mijzelf voor God niet te bewijzen.
Ik hoef niet mijn best te doen zodat God trots op mij kan
zijn.
Ik hoef voor God geen dingen te verzwijgen omdat ze lelijk
zijn.
God weet precies wie je bent.
Weet precies hoe je hem probeert te ontlopen.

En hij laat zich niet door jou tegenhouden.
Gods liefde hangt niet van jou af.
Je kunt Gods liefde niet op een of andere manier verdienen.
Je kunt die liefde alleen maar ontvangen.

dia 11 – voor God hoef je je niet te verstoppen
Wat je ook doet, God zegt bij voorbaat al dat hij je wil vergeven.

Daarom hoef je bij hem geen mooi weer te spelen,
maar kun je al het lelijke en slechte in je leven bij hem neerleggen.

Bij de Amerikaanse schrijver Miroslav Volf kwam ik daarover een prachtig verhaal tegen
dat ik graag met jullie wil delen.

Het gaat over Esther.

De moeder van Esther was verslaafd aan alcohol,
en toen Esther 9 jaar was, heeft ze haar gezin in de steek gelaten.

Als Esther ergens in de 20 is, besluit ze haar moeder op te zoeken.

Ze vraagt haar moeder om vergeving,
omdat ze nooit meer contact met haar moeder heeft opgenomen.
En haar moeder vergeeft haar.

Je zou verwachten dat de rollen nu ook omgedraaid worden:
dat Esthers moeder om vergeving vraagt, dat ze er als moeder niet geweest is

dat ze haar dochter in de steek heeft gelaten.

Maar ze doet het niet.

Het blijft een tijd stil.

Tot Esther zegt: 'mama, je hebt me in de steek gelaten, maar ik vergeef je.'

Pas toen ze dat gezegd had, durfde haar moeder haar schuld onder ogen zien.

Pas toen durfde ze om vergeving te vragen.

Esther laat iets over God zien.

God zegt ook: 'ik weet wat je gedaan hebt, je hebt me

gekwetst,
maar ik vergeef je, ik houd van je,
en er staat niets meer tussen ons in.'

Wat een opluchting is dat:

ik hoef niet bang te zijn voor God, ik hoef me niet voor hem
te verstoppen.

dia 12 – Jezus ruilt met je

Dat betekent trouwens niet dat God zegt:

'ach, weet je, het valt allemaal wel mee, zand erover.'

God neemt zonde serieus.

Zo serieus dat Jezus ervoor is gestorven.

Hij wil met je ruilen.

Hij de dood, en wij het leven.

Hij Gods toorn, en wij zijn liefde.

Dat is pas een feest van genade!

3. Ook voor mij?

dia 13 – ook voor mij?

Maar wacht even, zitten hier geen addertjes onder het gras?

Dit is toch te mooi om waar te zijn?

Voor 10 euro krijg je geen compleet verzorgd arrangement in
een hotel aan zee,

zo makkelijk kan Gods liefde toch niet zijn?

Wat staat er tegenover, wat wil hij nu van mij?

En als ik nu steeds dezelfde fout blijf maken?

Als ik God en mijzelf blijf teleurstellen?

Is die genade wel voor mij?

dia 14 – vrouwe justitia

We zijn niet aan genade gewend.

De genade die God geeft, is zo groot,
die vind je nergens in deze wereld.

Als een gevangene een bepaald deel van zijn straf heeft
uitgezeten,

wordt hij vaak vrijgelaten.

Dat zou je als genade kunnen zien.

Maar daar horen wel wat voorwaarden bij!

Hij mag bijvoorbeeld niet in de buurt komen van de plaats waar hij zijn misdrijf heeft gepleegd. En wordt hij in zijn proeftijd weer opgepakt, dan krijgt hij een extra zware straf.

dia 15 – genade als herkansing?

Zo kijken we ook vaak tegen Gods genade aan. Ik betrap mijzelf daar in ieder geval wel op. Dat genade betekent dat je een nieuwe kans krijgt, maar dat je die kans niet moet verprutsen. Dat je moet bewijzen dat je ervan hebt geleerd. Want Gods genade moet wel grenzen hebben.

dia 16 – voor God ben je al geen zondaar meer!

Niet dus!

Gods genade heeft geen grenzen.

Bij God kun je niet te slecht zijn.

Paulus zegt dat Jezus voor je is gestorven toen je nog zondaar was.

Wat een wonder is dat!

En Paulus maakt dat nog extra duidelijk door te zeggen dat maar weinig mensen bereid zijn voor een ander te sterven, maar dat Jezus zelfs voor zijn vijanden is gestorven.

Zo ver is God gegaan, en daardoor zijn we al vrijgesproken, zijn we al met God verzoend.

We waren zondaar, maar als God naar je kijkt, ziet hij geen zondaar meer, hij ziet Jezus.

En Paulus gaat nog verder:

‘als God al zo ver is gegaan, als het goed is tussen hem en jou,

dan is helemaal zeker dat God ook verder gaat.

God maakt af waar hij mee begonnen is.’

Soms kan ik dat moeilijk geloven.

Wat mij dan helpt, is de gedachte dat God een Vader is.

Ik ben zelf ook vader, en ik houd van mijn kinderen.

En wat ze ook allemaal zullen uitspoken,

ik zal van ze blijven houden.

Ze gaan vast katterkwaad uithalen waar ik stiekem om moet lachen.

Ze zullen me misschien ook kwetsen.

Maar dat verandert niets aan dat ik van ze houd.

Zo is het met Gods liefde ook: die is niet afhankelijk van wat jij doet.

dia 17 – geloof: accepteer Gods genade

Is er dan niets wat we voor Gods genade moeten doen?

In ieder geval niet iets om het te verdienen.

Paulus zegt nog wel: 'op grond van ons geloof'.

Is dat dan toch nog het addertje onder het gras?

Paulus bedoelt niet dat je wel vroom genoeg moet zijn.

Waar het om gaat, is dat je Gods liefde accepteert.

Dat je zegt: 'ja God, ik ben hulpeloos, ik heb uw genade nodig!'

En ik geloof dat God zelfs met dat geloof helpt.

4. Leef uit genade!

dia 18 – leef uit genade

Gods genade is prachtig.

Prachtig om over te horen,

prachtig om over te zingen,

maar nog prachtiger om uit te leven.

Want als je genade leert kennen, wordt je er ook een ander mens van.

dia 19 – leven in een prestatiecultuur

In onze wereld zijn prestaties heel belangrijk:

we leven in een prestatiecultuur.

Je hoort erbij, je bent iemand, als je wat gepresteerd hebt.

Als je je opleiding met mooie cijfers haalt,

als je je omhoog werkt in je bedrijf,

als mensen je naam kennen uit het nieuws.

Op school gebeurt het wel eens

dat docenten voorlezen welke cijfers op een toets zijn gehaald.

Je kunt jezelf dan vergelijken met anderen,

en trots zijn met je cijfer, of juist niet.
Sommige bedrijven houden scores bij van wat hun werknemers
doen
en publiceren dat op een informatiebord.
Je ziet direct of je harder werkt dan je collega's.
Wie je bent, hang af van wat je doet.

dia 20 – voor God hoef je jezelf niet te bewijzen
Ik wordt daar heel moe van, altijd moeten presteren.
En dan is genade prachtig!
Voor God hoef je jezelf niet te bewijzen.
God houdt al lang van je!
Je hoeft je geen zorgen te maken over hoe God naar je kijkt.
Je bent een vergeven zondaar, een geliefd kind.
Je bent niet iemand om wat je doet, maar om Jezus.
Paulus heeft het over Gods liefde in je hart:
dat geeft rust, vertrouwen en hoop.

dia 21 – je doet ertoe omdat Jezus zijn leven gaf
En dat maakt ook uit voor het 'gewone' leven.
Ja, je moet soms hard werken, en soms komt er veel tegelijk op
je af.
Maar wat geeft het een ruimte als het daar niet meer vanaf
hangt
of jij iemand bent, of jij ertoe doet.
Je doet ertoe omdat God van je houdt.
Niet omdat je mooie cijfers haalt.
Niet omdat je promotie kunt maken.
Niet omdat je zo'n geweldige moeder bent.
Niet omdat je tuin zo keurig verzorgd is.
Niet omdat je zo vrijgevig bent.
Maar omdat Jezus zijn leven voor je heeft gegeven.
Genade maakt je vrij!

In Romeinen 8 schrijft Paulus:
'Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn?
Zal hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard,
maar hem omwille van on allen heeft prijsgegeven,

ons met hem niet alles schenken?

Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen?

God zelf spreekt hen vrij.

Wie zal hen veroordelen?

Christus Jezus, die gestorven is, meer nog,

die is opgewekt en aan de rechterhand van God zit, pleit voor ons. (...)

Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen nog machten noch krachten,

heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is,

ons zal kunnen scheiden van de liefde van God,

die hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer.

Genade is prachtig.

Reden voor groot feest.

Vier dat je vrij bent!

Amen.

Romeinen 15:13-14 – De overvloed van Gods goedheid, help elkaar het aan de wereld te laten zien

Goedheid is een vrucht van de Geest. We leven in een verwarrende wereld, waarin we die goedheid hard nodig hebben. Hoe word je in onze wereld een goed mens? Hoe groeit goedheid als vrucht van de Geest? In de Bijbel leren we Gods goedheid kennen als bron van die overvloed.

Voor preeklezers: wil je deze preek lezen, dan stel ik een mailtje op prijs: hansburger@filternet.nl. Bij de preek is ook een powerpointpresentatie beschikbaar.

Liturgie

Voorzang: Ps 103,1.3

Stil gebed

Gezongen votum: Sela (o.l.v. Vincent en Sandra)

Gezongen zegengroet: Sela (o.l.v. Vincent en Sandra)

Zingen: Gez 174,1.3 (Zo vriendelijk en veilig als het licht)

Gebed

Kinderen naar de kinderclub – net als wij hier beneden: vrucht van de Geest – goedheid.

Lezen uit de Bijbel:

- Hand 9,36-42

- Rom 15,7-21

Preek over Rom 15,13-14

Zingen: EL 150,1-3 (Ruis o godsstroom der genade)

Kinderen terug

Zingen: Liefde blijdschap vrede – Opwekking voor kids 70

Als wetslezing: Rom 12,9-21

Zingen: Opwekking 343 = EL 148 (Heilige Geest van God, vul opnieuw mijn hart)

Doop

- Zingen Gez 124,1

- Uitleg over de doop

- Zingen Gez 124,2

- Doopvragen

- Zingen Gez 124,3

- Gebed

- Doop van Timoteüs Jan Veurink,

- Zingen Gez 124,4-5

- Oproep aan gemeente

- Uitreiking doopkaart door wijkouderling

Gebed – door ouderling van dienst

Collecte

De overvloed van Gods goedheid – help elkaar het aan de wereld te laten zien

1. Op tweede pinksterdag werd hij geboren – Timoteüs Jan Veurink. Op zich betekent die dag niet iets speciaals. Maar als je dat samen met zijn namen legt naast de tekst van vanmorgen: Timoteüs – eer aan God. Jan, naar opa Jan natuurlijk, maar ook van Johannes – God is genadig. Heidenen – Nederlanders – zegt Romeinen 15, mogen meedoen, Gods goede genade alle eer geven. Wat is er dan mooier dan hem als gebed mee te geven vanmorgen op zijn levensweg, zodat ook hij een heiden wordt die God eert: [dia 2]

‘Moge God, die ons hoop geeft, u in het geloof geheel en al vervullen met vreugde en vrede, zodat uw hoop overvloedig zal zijn door de kracht van de heilige Geest.’

Toch was er een heel andere reden waarom ik deze tekst voor vanmorgen heb uitgekozen. Het project van de kinderclub gaat over ‘vrucht van de Geest’. Vanmorgen: goedheid.

[ALTERNATIEF BEGIN VOOR BUITEN FRANEKER:

1. Wat een zomer was het dit jaar: ebola in Afrika, die raketten uit de Gazastrook en de aanvallen van Israël, MH17 met 298 mensen aan boord uit de lucht geschoten, Putin die in Oekraïne zit te wroeten en pro-russisch separatisten lijkt te helpen, en dan is er vast nog meer groot en klein leed.

En toch staan we vanmorgen stil bij Gods goedheid. Bij goedheid als vrucht van de Geest. Aan de ene kant is dat gewoon omdat dit nu eenmaal de laatste preek is die ik gemaakt heb, en hier in (...vul in...) nog niet heb gehouden. Maar toch gaat het dieper, het goede nieuws van Jezus gaat dieper. Jezus

laat in een oneerlijke, kromme wereld zien dat God goed is. En dat die overvloedig goede God sterker is dan de slechtheid van mensen. En in die wereld blijven mensen nodig die dat geloven en dat laten zien. Dat is het enige waardoor er hoop is voor de wereld. God is een overvloedige bron van al het goede. Leef dat – wees goed, laat die vrucht van de Geest je leven vullen! 'Moge God, die ons hoop geeft, u in het geloof geheel en al vervullen met vreugde en vrede, zodat uw hoop overvloedig zal zijn door de kracht van de heilige Geest.'

Vanmorgen dus goedheid – Gods goedheid, goedheid als vrucht van de Geest.]

Wie is er ergens goed in [dia 3] – bijvoorbeeld, goed in voetballen, goed in zingen, goed in koken – bedenk maar iets? Waarin ben jij goed?

Als je ergens goed in bent, dan kun je iets goed.
Ergens goed in zijn, dat willen we allemaal wel – toch?

Maar wat betekent het, als je zelf goed bent. Een goed mens bent? Als je goed bent in goed zijn?

Daar zijn we niet altijd even dol op, volgens mij.
Als iemand een goezak is; als iemand te goed voor deze wereld is; of goedig, een goeierd – dan ben je niet zo snugger, dom, gezapig. Zo had je al in de Middeleeuwen in de verhalen van Tjil Uilenspiegel [dia 4] de lamme goezak. Goed – dat is net zoiets als braaf. Je loopt het risico gepest te worden, uitgebuit.

Niet dus – dat hebben wij ervan gemaakt. Wat is dat dan eigenlijk – goed zijn? [dia 5 – zwart] Niet ergens goed in zijn, maar zelf goed zijn? Een goed mens zijn? Niets dan het goede willen, zegt Paulus in vers 14. Dat is iets moois – maar wat precies? Dat is best lastig uit te leggen.

2. Gelukkig staan er prachtige verhalen in de Bijbel – en ze hebben voor de kinderclub een hele mooie uitgekozen. Het

verhaal van Dorkas, uit Handelingen 9.

Dorkas was een goede vrouw. Misschien was ze best rijk, misschien wat minder. In elk geval: ze was gul. En ze deed gewoon ontzettend veel goede dingen.

Naaïen – dat kon ze goed. [dia 6] En ze naaide veel, maar niet alleen voor zichzelf.

Wat ze maakte, gaf ze weg.

Had je geen geld voor nieuwe kleren? Je kon toen niet naar de kringloop of naar het Leger des Heils.

Dorkas hielp je! Reken maar dat dat bijzonder was. Dat waren ze niet gewend. Dorkas deed het omdat ze bij Jezus hoorde – ze had het van Jezus geleerd.

Ze gaf kleren, ze gaf geld, ze hielp mensen op allerlei manieren.

Het lijkt zelf wel, dat ze een hele groep vrouwen om zich heen verzameld had. Samen vormden ze een team. Samen hielpen ze mensen: arm, eenzaam, ziek.

Dat is het: goed zijn. Zoals Dorcas. Goed zijn voor anderen.

Maar dan: Dorkas wordt ziek. Eerst trekt ze zich er niks van aan. Ze werkt door, maar het gaat niet meer. [dia 7] Ze gaat snel achteruit – er was in Joppe geen modern ziekenhuis. En dan sterft ze!

Wat een verdriet! Zo'n mooi mens, en ze is er niet meer.

Petrus is in de buurt. Hij wordt erbij gehaald. Hij krijgt het hele verhaal te horen en gaat mee, naar Joppe. Ze brengen hem bij haar dode lichaam. Hij stuurt iedereen weg, hij wil alleen zijn. Dan bidt hij.

En dan zegt hij tegen het dode lichaam: Tabita, sta op.

Pardon? Dode lichamen zijn dood, toch?

Maar Dorkas doet haar ogen open, ze gaat zitten – ze leeft!

Een teken van Gods goedheid. Niet alleen mensen – God is goed. God is goed – hij verlost Dorkas van de dood. Ze mag leven!

Veel mensen komen tot geloof – om beide dingen denk ik: de

goedheid van Dorkas – en wat in haar leven zichtbaar wordt: de goedheid van God.

Zie je wat het is, goed zijn? [dia 8]

Goed zijn is goed zijn voor anderen – zodat die ander ook kan leven. Tot bloei komt. Mooi als jullie, Mark en Hanneke, zo voor Tim zijn. En Tim ook tot zo iemand uit mag groeien. Zodat God wordt geëerd.

Dat is goedheid als vrucht van de Geest.

Paulus sluit hier in Romeinen 15 een stuk af dat gaat over sterken en zwakken; over hoe je in de gemeente met elkaar om gaat. Elkaar zien, elkaar vasthouden, voor elkaar zorgen. Goed voor elkaar zijn. Mensen bij God brengen.

Dat is goedheid.

3. Hoe word je goed?

Niet goed ergens in – in naaien of zo, zoals Dorkas.

Maar zelf een goed mens?

Laten we eens in Romeinen 15 kijken, vers 13-14, de tekst voor vanmorgen. [dia 9]

Let eens op dat rode zinnetje:

‘ikzelf ben ervan overtuigd dat u inderdaad niet dan het goede wilt’.

Het goede willen – dat gaat nog verder dan goed zijn voor anderen.

Het goede – dat is alles waardoor jij en ik, Gods wereld, alles, tot bloei komt.

Wie goed is, die wil het goede. Die wil dat het leven niet kapot gaat, maar vruchtbaar is. Mooi, dat je er blij van wordt.

Die twee verzen zijn twee overgangsverzen. Van een stuk over sterken en zwakken, tot en met vers 13. Naar een stuk waarin Paulus zijn brief gaat afronden, vanaf vers 14. Let dan op dat ‘inderdaad’. Paulus schakelt – maar er zit een verband tussen vers 13 en vers 14.

Ik denk dat je kunt zeggen: vers 13 heeft alles te maken met die vraag: hoe word je goed?

Het verhaal van Dorkas eindigde met Gods goedheid.

Paulus begint er mee. [dia 10] God, die hoop geeft, en die je vervult, helemaal vol maakt.

Let eens op wat Paulus zegt: Moge God, die ons hoop geeft, u geheel en al vervullen zodat uw hoop overvloedig zal zijn.

Wat een overvloed!

Ik kan me nog goed herinneren: vroeger bad ik vaak zinnen als 'mogen we iets van uw goedheid zien'. 'Mag er in ons iets van uw goedheid zichtbaar worden'. Een heel klein beetje maar. Zulke zinnen hoor ik wel vaker – jullie ook?

Tot het me op viel dat God een God is van overvloed – en veel geeft, niet maar een beetje. Als je bidt om een beetje, sta dan niet gek te kijken als je een beetje krijgt. Hoewel, God is een God van verrassingen, hij houdt niet op bij een beetje. Maar beseft het: je mag bidden om veel – want God belooft veel.

Geheel en al vervuld worden.

Overvloed.

Kennen jullie zulke mensen, mensen die helemaal vol zijn van vreugde en vrede, mensen met een overvloedige hoop?

Ze zijn er – ik moet dan bijvoorbeeld denken aan Anne van der Bijl, de oprichter van Open Doers. [dia 11] Bij hem zie je het ook – als je zo bent, vol van God, van vreugde, vrede, van hoop, dan ben je een goed mens.

Tegelijk – als ik dat lees, dan roept dat bij mij verlangen wakker – zo te zijn. In een gemeenschap te leven waar we allemaal zo zijn. Wat een getuigenis gaat daarvan uit! Wat wordt God dan groot gemaakt en geëerd!

Lieve mensen: God is geen God van een beetje. God is een God van overvloed.

Bid daarom, verlang ernaar, vol te zijn van die overvloed!

Dat jullie kinderen mensen mogen worden van die overvloed! En dat jullie, Mark en Hanneke, zulke ouders voor hen mogen zijn!

4. Hoe word je goed? Van Gods overvloed – maar daar is meer over te zeggen. Waarop mag je hopen?

Ten eerste: je krijgt het in het geloof. [dia 12] Geloof – dat is verlangen, vertrouwen, biddende handen, open handen. Heer, hier ben ik. Ik verlang naar u en naar uw overvloed. Vul me! Laat het ook in mij overstromen naar anderen.

Geloof en hoop op God!

Ten tweede: je kunt helemaal vol worden van vreugde en vrede. [dia 13]

En denk nu niet: o, ik ben helemaal niet blij, ik heb geen vrede. Ga nu niet van jezelf balen, of jezelf op de kop geven. Het gaat nu even niet om waar je nu bent, maar waarnaar we op weg zijn.

Helemaal vol van vreugde en vrede.

Twee dingen die je nodig hebt om een goed mens te zijn.

Vreugde geeft ruimte. Wie blij is, heeft over en kan delen. Vreugde, een lach, vrolijkheid, het is aanstekelijk. Ik kan me goed herinneren dat ik met een vriend in Engeland stond te liften bij een rotonde. We stonden er al een tijdje. Maar we hadden plezier. We stonden ze zingen, te zwaaien, te lachen. En toen stopte er een auto. We stapten in. Het eerste wat de chauffeur zei was: 'I couldn't resist your smile'. Lachen is aanstekelijk.

Vrede geeft ook ruimte. Rust. Wie vrede heeft, is niet met zichzelf bezig. Waar vrede is, kunnen mensen tot bloei komen. Er is geen ruzie die kapot maakt. Mensen worden niet gekleineerd, maar groeien uit.

Het goede nieuws van Jezus roept vreugde en vrede wakker: Jezus leeft! De dood is overwonnen. Jezus is koning en Gods rijk komt! God vergeeft je zonde, hij adopteert je. God is je Vader. Je bent zijn geliefde kind. Alles wordt nieuw, ook de

dingen die jij zelf kapot gemaakt hebben. Ook jij zelf – jij, een nieuwe schepping. En jij mag met God mee het leven mooier maken. God heeft vertrouwen in je, je mag zijn medewerker zijn!

Proef je het?

Daar word je blij van!

Vrede krijg je die alle verstand te boven gaat.

Ten derde: [dia 14] die overvloed krijg je door de kracht van de Heilige Geest. Kracht. Van binnen uit. Kracht die sterk maakt, die sterker is dan wat tegenwerkt. Levenskracht. Sterker dan de dood, want deze kracht maakte Jezus – en Dorkas – levend.

Vreugde – vrede – kracht – [dia 15] daardoor word je een goed mens.

Vreugde – vrede – kracht – wat wil een mens nog meer?

5. Nou – dat alles goed is.

Geen oorlog, geen ruzie, geen scheidingen, geen kanker, geen begrafenissen.

Net als bij Dorkas: altijd iemand als Petrus die langskomt als er een begrafenis is.

Geen zonde meer in jezelf.

Lieve mensen: dat is waarnaar we op weg zijn. God is [dia 16] een God van hoop.

Hoop erop – dat gaat gebeuren.

Nu is er nog veel wat niet klopt. Veel wat vrede en vreugde onderuit kan halen.

Je kunt ontmoedigd raken. Depri. Het lukt toch niet, het wordt toch niks.

Maar juist dan zijn die kracht van de Geest, die vreugde en vrede die horen bij het goede nieuws van Jezus zo belangrijk.

Ze zijn sterker dan tegenkrachten. Sterker dan je

omstandigheden. Sterker dan de dood en de zonde en de duivel. En dus ook sterker dan ziekte, afbraak, ruzies, gemene mensen, pesterijen.

Dat is wat God ons belooft, vroeg of laat: een overvloed, een kracht, een vrede, een vreugde, die er zijn ook als het leven een kruis is. [dia 17] Want daar, waar geleden wordt, waar het kruis staat, daar is Jezus, de gekruisigde. Hij heeft geleden en gewonnen. En daarom: zijn vrede, zijn vreugde, de kracht van zijn Geest zijn sterker. Niet kapot te krijgen.

En juist als je doorgaat met Hem. Als je je de wereld in laat zenden. Als je van je vijanden houdt. Als je doorgaat met goed doen. Juist dan – juist dan ervaar je Gods kracht, Gods vrede, Gods vreugde.

Denk weer aan Anne van der Bijl. Juist doordat hij gevaarlijke dingen doet, Moslim-leiders in Palestina, Iran, Pakistan opzoekt. Juist daardoor blijkt de kracht en de overvloed van God.

[BUITEN FRANEKER: En let op: het gaat hier in Romeinen 15 over de heidenen die God gaan eren. Zo werkt Gods overvloed: door net als Jezus anderen te dienen – vers 8 – gaat Gods overvloed stromen. Dan is er kracht. Dan is vreugde en vrede – wat is het mooi om liefde door te geven! Dan komt een gemeente tot bloei. Sterken en zwakken stoten elkaar niet af, maar helpen elkaar. Maar dan worden wij ook een teken in deze wereld. Hier is vreugde, hier is vrede, hier is de kracht van de Geest. En het zet aan het denken. Meer mensen gaan God eren. Meer mensen doen mee. Meer mensenlevens een offer voor God worden, geheiligd door de Geest, vers 16.

Juist als je achter Jezus aan gaat, op de plaats van het lijden en het kruis, als je je de wereld in laat sturen, juist dan ervaar je Gods kracht, Gods overvloed van vrede en vreugde.]

6. Dan zijn we mensen waarvan Paulus zegt: [dia 18] mensen die

niets dan het goede willen, die niet te weinig kennis hebben, en die elkaar terecht kunnen wijzen.

Daar zou nog veel over te zeggen zijn, ik beperk het nu even tot twee dingen.

Ten eerste: Christelijk leven begint met zonde en bekering. Maar daarna volgt groei, nieuw leven, heiliging. Wij denken vaak vooral na over het eerste. Dat is op zich terecht – we zien wat mis gaat en niet klopt. Maar het is fout, als je het tweede vergeet: [dia 19] wij worden mensen die niets dan het goede willen. Dat wil God ons geven!

Niets dan het goede willen – vind je dat braaf, beklemmend? Probeer het anders te horen. Goed leven. Bloei. Een mooi en vruchtbaar leven. Dichtbij God, dichtbij Jezus, dichtbij mensen. Dat is mooi – een leven in de kracht van de Heilige Geest.

Ten tweede: dan helpen we elkaar. Schrik niet van het 'terechtwijzen'. [dia 20] Wij mogen mensen worden die elkaar kunnen helpen om goed te zijn – te leven dichtbij God, dichtbij Jezus, dichtbij mensen. In de kracht van de Heilige Geest.

Vind je dat betuttelend, bevoogdend?

Probeer het anders te zien.

Wij weten van deze overvloed aan vreugde en vrede.

Wij kennen de kracht van de Geest.

Dat gunnen we elkaar.

Dat wil je als ouders je kinderen mee geven.

Help elkaar – als ouders, als jeugdleiders, als ouderlingen en diakenen, als kring.

Wijs Tim – en Daniël – de weg. [dia 21] De Weg, met een hoofdletter. Jezus is die weg.

En dat begint niet met vertellen wat iemand moet doen. Hoe je je moet gedragen. Met regeltjes en zo.

Het begint bij God: hier is de bron van vrede en vreugde. Hier

is kracht van de Geest.
Bij Jezus Christus. [dia 22]
Bij dit water van de doop.

[BUITEN FRANEKER Geloof in hem, volg hem, hoop op hem!]

Romeinen 6,11 – Zie je wie je bent? Je leeft in Christus

Voorbereiding Heilig Avondmaal

Liturgie

Voorzang Gez 158

Stil gebed

Votum

Zegengroet

Zingen: Ps 16,1.3.5

Gebed

Lezen uit de Bijbel: Romeinen 6,1-14

Zingen Gez 95,1.2.4 – Daar juicht een toon / Opw 575

Preek over Rom 6,11

Zingen Gez 163 – Ik bouw op U

Morgendienst:

Als wetslezing Rom 12, 1-2 en 9-21

Zingen Gez 79,4.5

Middagdienst:

Lezen gedeelte avondmaalsformulier

Geloofsbelijdenis

Zingen Gez 125,1.5.6 (of Gez 109,1.3.4)

Gebed

Collecte

Zingen Ps 146,1.3.8

Zegen

Opmerkingen:

- Bij deze preek heb ik een pp-presentatie gemaakt
- Ik vind het prettig om het even van te voren te horen wanneer deze preek ergens in een kerkdienst gelezen wordt. In mijn mailbox past altijd nog wel een mailtje: hansburger@filternet.nl

Preek over Romeinen 6, 11 – Zie je wie je bent? Je leeft in Christus!

1. 'Zo moet je ook jezelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God'.

Wie ziet zichzelf zo? [dia 2]

Wie vindt het lastig om dat vast te houden – jezelf zo te blijven zien?

Wat Paulus zegt: het is nogal wat – het is geweldig!

Ik geloof het – ik geloof dat Jezus bepaalt wie ik ben. Dat ik in de strijd met de zonde in Hem sterk mag staan.

Maar het besef zakt ook weer weg. Het vasthouden – ik leef in Christus! Ik denk dat jullie allemaal herkennen: dat lukt lang niet altijd.

Hoe komt dat?

Het kan zijn dat je niet lekker in je vel zit. Wie ben ik nu? Het lukt gewoon niet om dit te bedenken – ik ben een loser.

Misschien omdat je zondigt – met zonde worstelt, steeds weer dezelfde. En je denkt: God ziet me al weer komen. Kom ik weer vergeving vragen.

Of – Jezus speelt eigenlijk geen rol in je leven.

Ach ja – je kunt nog veel meer bedenken.

Het gaat goed. Je voelt je goed, je leven loopt lekker. Misschien ben je wel een hele goede christen. Ik ben blij met mezelf!

En voor je het weet – je vergeet Jezus, je gaat op je bek. Dat je alleen in Jezus Christus echt iemand bent, was je vergeten.

Je kunt je rot voelen, je kunt jezelf overschatten – en beide keren ben je het kwijt.

Herken je dat?

Het gevoel dat je het weer met jezelf moet doen?

Dat je weer je best gaat doen? Ik ga weer vechten met de zonde?

Of dat je zover helemaal niet komt?

Dat is wat de duivel wil.

Dat jij en ik vergeten hoe dichtbij Jezus is.

Dat jij en ik vergeten hoeveel God van ons houdt.

Dat jij en ik denken: zoals wij hier doormodderen, dat is het dan?

Dat we niet groot denken van God

Dat we niet echt veel van Hem verwachten.

En we doen het met onszelf. We proberen er zelf het beste van te maken. We leven misschien zo christelijk mogelijk. We doen ons best. En dat is toch prima?

Tja. Paulus weet hoe wij in elkaar zitten.

Hij schrijft het niet voor niets.

Daarom kijken we samen wat hij precies zegt.

Laten we weer proberen groot te denken van God. Groot te denken van wat Hij ons geeft.

Vraag het jezelf af op weg naar het avondmaal volgende week: hoe groot denk ik van God?

2. Allemaal hebben we wel eens van die momenten dat we ons leeg voelen. Alleen. Rot. Schuldig. Dat je er net zo lief even niet zou zijn.

En dan is er iemand die naar je lacht – een warme blik. Hé, ik hou van je! Een arm om je schouder. Misschien reageer je wat onhandig. Maar het doet je wel goed. [dia 3]

Wij leven in ons eigen wereldje. Zo groot of zo klein als dat is.

Soms heb je anderen nodig om je daaruit te trekken.

Iemand die dichtbij je komt.

Iemand die van je houdt!

Zo iemand is Jezus – en dan gaat het nog veel verder dan wij ooit zouden kunnen bedenken. Wie Jezus voor jou is – je zou het zelf nooit kunnen verzinnen.

Hij houdt van je.

Hij brengt je dichtbij God.

Op een heel bijzondere manier.

Eerlijk en bevrijdend.

Pijnlijk en confronterend.

Maar altijd zo dichtbij en zo liefdevol.

Dat Hij in je leven komt, dat maakt je iemand anders.

Door Hem word je eindelijk echt jezelf. Heerlijk!

Dat klinkt gek: iemand anders bepaalt wie jij bent – jouw identiteit.

Maar dat is wat Paulus zegt: [dia 4]

Jezus is gestorven om een eind te maken aan de zonde – de macht die tegen God in gaat. Vers 10.

Jezus is opgestaan – hij kan niet meer sterven, de dood heeft geen macht meer over Hem. Vers 9.

Nu leeft Hij voor God – niet zonder God, ver bij hem vandaan. Maar dichtbij God. Voor God! Vers 10.

En als je bij Jezus hoort, dan bepaalt dat verhaal over Jezus voortaan wie jij en ik zijn – iedereen die in Jezus gelooft.

Jezus bepaalt wie jij bent – we gaan zo wat beter kijken hoe Paulus dat uitwerkt.

Geloof jij dat? [dia 5]

Zou je het willen geloven?

Jezus bepaalt wie jij bent – je blijft natuurlijk jezelf – maar één heel belangrijk ding verandert: wie heeft het voor het zeggen in jouw leven? Niet het kwaad. Niet de zonde. Niet de dood. Niet het rotgevoel. Niet het alleen zijn. Waardeloos en zinloos. Schuldig.

Durf verder te kijken.

Durf groter te denken.

Durf het te geloven: ten diepste bepaalt Jezus wie ik ben – waardevol voor God.

Zo mag je jezelf zien – in Christus. Als jij bij Jezus hoort,

dan bepaalt Hij wie jij bent.

Want Hij houdt van jou!

Hij gaf zichzelf voor jou!

Je bent in Hem – Hij is zo dichtbij!

Zo dichtbij als het water van de doop. Om jou.

Zo dichtbij als het brood van het avondmaal dat je eet.

In jou.

3. [dia 6] Wat Jezus heeft meegemaakt, dat bepaalt wie wij mogen zijn. Dan noemt Paulus vooral zijn sterven en zijn opstanding.

Eerst: Jezus is gestorven.

Nou en?

Nou, wij sterven met Hem;

- nou en?

Om dat uit te leggen, zegt Paulus twee dingen.

Aan de ene kant: [dia 7] als je dood bent, besta je niet meer. Jouw oude ik, dat is je slechte ik, die loser, die lafaard, die lomperik, daar wil je toch van af? Wie wil er niet zijn oude slechte ik kwijt?

Met Jezus sterven betekent: je oude ik gaat dood. Je oude ik word net als Jezus veroordeeld – zondaar, sterf aan het kruis! En daar ga je.

Je oude ik bestaat niet meer als je met Jezus gekruisigd bent.

Dat is de ene kant: die zondaar, waar je vanaf wilt, is er niet meer – dood.

En aan de andere kant gebruik hij het beeld van een slaaf. Een slaaf is niet vrij. Die moet doen wat hem gezegd wordt. [dia 8] Wij waren slaven van de zonde. We moesten zondigen – de zonde was onze baas. Maar een dode slaaf – daar kun je tegen schreeuwen, die kun je schoppen – een dode slaaf die kan niks meer. Eindelijk vrij. Wie dood is, die hoeft niks meer. Als je dood bent, dan heeft de zonde bovendien haar doel bereikt – zonde wil onze dood. Nou, zover is het dus. Als je sterft met Jezus, dan ben je gestraft voor de zonde. De zonde heeft niets meer over jou te zeggen. Je bent niet meer verplicht om te zondigen.

Die dood van Jezus, dat is wat we vieren, elke keer met het avondmaal. Dat is onze bevrijding! Snap je het – Jezus' dood maakt je los van ons oude bestaan, van de macht van de zonde!

Geloof jij dat? [dia 9]

Dat niet jouw lichaam bepaalt wie jij bent, waar de zonde nog in woont?

Maar dat Jezus bepaalt wie jij bent – vrij van de macht van de zonde?

Geldt dat ook voor mij?

Nou- het geldt voor iedereen die in Jezus Christus gedoopt is.

Luister maar: [dia 10]

3 Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? 4 We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven ...

Gelovig kopje onder gaan in Jezus Christus, zoals in het doopwater.

Dat is begraven worden in Christus.

Dat is niet meer zelf bestaan.

4. Nou, leuk.

Ik ben dood.

Ik tel kennelijk niet mee.

Alles wat over mij te zeggen is, is kennelijk negatief.

Zondaar, rot op en sterf!

HO!

Jezus houdt van ons.

Hij is gestorven om een eind te maken aan de zonde, aan de rotzooi in deze wereld.

En Hij leeft.

Hij is opgestaan om alles nieuw te maken – Hij wil iets moois van jou maken!

[De doop laat zien: we zijn helemaal in Jezus ondergedompeld,

Het avondmaal laat zien: Jezus is voor ons gestorven, en Hij komt in ons.]

Hij is zo dichtbij.

Hij is om je heen.

Je denkt toch niet dat Jezus van je houdt – en jou dood laat?

Hij heeft juist de zonde en de dood voor ons overwonnen.

Denk je dat eens in – onvoorstelbaar grote woorden zijn dat.

De zonde en de dood zijn overwonnen.

Kijk wat Paulus dan zegt: [dia 11]

4 We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt,

een nieuw leven te leiden. 5 Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding.

Dus: dat onvoorstelbare is ook voor jou en voor mij waar: wie in geloof kopje onder gegaan is in Jezus, die zal ook met Jezus leven. Die krijgt nieuw leven. Die krijgt opstanding uit de dood. Die mag weer met God leven – geen verre God. Maar je Vader, die het liefste wat Hij heeft, gaf voor jou – zijn eigen enige Zoon.

Die Zoon die stierf om een eind te maken aan de zonde. Die uit de dood is opgewekt. Die leeft voor God. Zo is het ook met ons.

Kijk maar wat Paulus zegt:[dia 12]

11 Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God.

Wie jij bent, dat telt juist wel.

Jij als zondaar, die is er niet meer.

Maar jij als nieuwe mens in Christus, die mag nu gaan leven.

Maar waar zie ik dat dan?

Je ziet dit nog niet.

Je ziet een lichaam dat oud wordt, ziek, dood gaat.

Je voelt dat in je lichaam de zonde nog woont.

Je weet wie je bent, wat je gedaan hebt, waar je toe geneigd bent – jij en ik zijn Jezus niet.

Maar juist daarom zijn er doop en avondmaal.

Er is meer dan wat je op het eerste gezicht ziet.

Jezus is er.

Hij is om je heen!

Hij bepaalt wie ik ben – zijn geschiedenis, zijn sterven, zijn opstanding.

Zie je wie je bent? Je leeft in Christus!

5. Waarom zou Paulus dit eigenlijk schrijven?

Waarom vindt hij het nodig om dit ons voor te houden: Zo moet je jezelf zien, dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God?

Omdat het niet vanzelf spreekt!

Kijk hoe hij verder gaat: [dia 13]

12 Laat de zonde dus niet heersen over uw sterfelijke bestaan, geef niet toe aan uw begeerten.

Wij leven nog in een sterfelijk bestaan. Wij hebben onze begeertes.

Wat is jouw lievelingszonde? Jouw zwakke plek?

Mopperen en klieren? Snel boos worden? Iemand terugpakken? Teveel snoepen of drinken? Porno op internet? Gokken of teveel geld uitgeven? Verslaafd aan werk of macht? Alleen gaan zitten, onbereikbaar voor anderen?

Weet jij het van jezelf?

En wanneer ben je daar kwetsbaar voor?

Paulus heeft het over ons 'sterfelijke bestaan'.

Wat je elke dag ziet en waar we midden in zitten.

Precies dat sterfelijke bestaan maakt het moeilijk om het vast te houden: ik ben in Jezus Christus en ik leef voor God!

Je sterfelijk bestaan. Je lichaam en je gevoel kunnen je in de

weg zitten. Door ziekte. Door ouderdom. Doordat je je down voelt. Je verveelt je of je zit niet lekker in je vel. Doordat iemand je boos maakt of kwetst.

En dan sta je zwak. Dan zijn daar, zegt Paulus, die begeerten.

En dan kun je twee kanten op.

Paulus zegt het zo: [dia 14]

13 Stel uzelf niet langer in dienst van de zonde als een werktuig voor het onrecht, maar stel uzelf in dienst van God.

De makkelijkste kant is de kant van je begeerte.

Geef maar toe.

Doe het maar.

Gemeen zijn.

Je bezatten of volvreten.

Noem het maar op.

Dan dien je weer de zonde. Dan komt er onrecht.

Of je doet net als Jezus. Jezus leeft voor God. Dat is ook de oproep aan ons: stel jezelf in dienst van God!

Dan is er liefde. Vrede. Dan komt er recht. Dan komen we tot bloei.

Op die momenten komt het erop aan.

Juist als je je rot voelt, als je tegen je begeerte moet kiezen, juist dan is het moeilijk: geloven dat je niet hoeft te zondigen. Geloven dat je dood bent voor de zonde. Geloven dat je leeft in Christus Jezus.

Herken jij dat? Vast.

Zondigen voelt dan zo natuurlijk, makkelijker, lekkerder.

En natuurlijk, de zonde zit nog in ons bloed, zit nog in ons sterfelijke bestaan.

Misschien word je moedeloos – het lukt toch niet. Zondig maar weer.

6. Maar het is niet zo dat wij altijd wel weer moeten zondigen.

Juist dan is het belangrijk hoe je tegen jezelf aankijkt.

Kijk hoe Paulus verder gaat:

Eerst de keus, vers 13. En dan: [dia 15]

Denk aan uzelf als levenden die uit de dood zijn opgewekt en stel uzelf in dienst van God als een werktuig voor de gerechtigheid.

Dat je vanuit Jezus naar jezelf kijkt – levend samen met Hem – dat maakt het verschil.

Voor mij is het zo: op de momenten van zwakte, van begeerte, vind ik het 't moeilijkst om te bedenken: ik ben in Christus, ik hoef niet te zondigen, leef voor God.

Van Paulus leer ik hier: juist dan heb ik het nodig.

Want Jezus kan het verschil maken – Hij geeft mij wat ik nodig heb om niet te zondigen.

Door Hem kan ik voor God leven.

Leer het dus – zo naar jezelf kijken.

Wat tips: Hoe kun je dat leren? [dia 16]

1. Begin de dag er mee. [klik]

Leer bijvoorbeeld Romeinen 6,11 uit je hoofd en zeg het elke

morgen tegen jezelf. Op de rand van je bed. Ik ben dood voor de zonde. Ik ben in Jezus Christus. Hij houdt van mij. Ik leef voor God.

Juist aan het begin van de dag – dan neem je het de rest van de dag mee.

2. Als je bijna meegenomen wordt door je begeerte, bid dan: [klik] Heilige Geest, help me het te bedenken: ik ben in Christus en ik hoef niet te zondigen. Leidt mij!

Ook als je niet wilt. Als je geen zin hebt om te bidden. Als je niet durft bidden.

De Heilige Geest kan jouw denken beïnvloeden. Jouw voelen. Voor jou op de rem trappen.

3. Leef samen met andere christenen en help elkaar. [klik]

Luister naar het evangelie – Jezus is je redder!

Vier het avondmaal – Jezus is voor jouw gestorven. Hij woont in je.

Zing samen, bid samen, neem elkaar mee.

Bemoedig elkaar en laat je bemoedigen: jij en ik, we zijn in Christus Jezus!

Zo maar denken we dat God ver weg is. [dia 17]

Ons leven wordt weer kil en koud.

En dan leven we zonder God – we zondigen weer.

Leer het anders te zien:

Ik ben dood voor de zonde, ik leef in Jezus Christus voor God.

Jezus is om mij heen. Ik ben in Hem.

God is zo dichtbij mij.

Liefdevol.

Krachtig.

In Hem ben ik sterk!

In Hem ben ik overwinnaar!

In Hem leef ik voor God!

Romeinen 8,23-24 – Pasen gaat ook over je eigen lijf

Pasen (Franeker – korte versie)

Uitzending Radio Eenhoorn

Liturgie

Paasmorgen:

Voorzang: Gez 95

Aansteken nieuwe kaars

Stil gebed

Votum

Zegengroet

Zingen: Ps 118,1.8.10

Gebed

Lezen uit de Bijbel: Lucas 24,1-12

Gez 44,1.2.3.4.7

Lezen uit de Bijbel: Romeinen 8,17-25

Preek over Romeinen 8,23-24 (en Lucas 24,3)

Zingen: Gez 114,1.2.5.6

Zingen met de kinderen: Weet je dat de lente komt

Muzikaal intermezzo: Opwekking 706

Als wetslezing: Rom 6,1-14

Zingen: LB 224,1.4.5.6 – Kondigt het jubelend aan

Gebed

Collecte

Zingen: Gez 99

Zegen

Opmerkingen:

- Bij deze preek heb ik een pp-presentatie gemaakt
- Ik vind het prettig om het even van te voren te horen wanneer deze preek ergens in een kerkdienst gelezen wordt. In mijn mailbox past altijd nog wel een mailtje: hansburger@filternet.nl

Preek over Romeinen 8,23-24 – Pasen gaat ook over je eigen lijf –

[dia 1]

1. Pasen is het mooiste christelijke feest. Het belangrijkste feest. Pasen laat zien waar het christelijk geloof over gaat: ook over je eigen lijf.

[Buiten Franeker: Wat heeft het christelijk geloof te maken met je lijf?]

Kijk eens naar je hand. [dia 2] Hoe ziet die er uit? Mooi en jong? Nog ongerimpeld en fris? Of is die hand oud aan het worden? Het vel is niet meer zo strak, de aders liggen duidelijk op de hand, de huid is gerimpeld, er zitten ouderdomsvlekken op. Of je nu wilt of niet, wat je ook eet, smeert, sport – noem het maar op – je lichaam wordt ouder.

Paulus zou zeggen: ja natuurlijk, ook je lichaam is onderworpen aan zinloosheid en aan de slavernij van de vergankelijkheid.

En uiteindelijk ga je een keer dood. Omdat je gekruisigd wordt, zoals Jezus. Omdat je een ongeluk krijgt, of ziek wordt, of gewoon oud en versleten bent.

Wat is dan de betekenis van Pasen?

Dat God je in de dood vasthoudt?

Dat God je tot in eeuwigheid niet vergeet?

Dat er leven is na de dood?

Dat soort dingen wordt vaak gezegd, ook door christenen. Pasen gaat over een leven na de dood.

Maar bijna alle religies geloven in een leven na de dood. Een eeuwige ziel. Reïncarnatie. Een walhalla. Een paradijs. Een Nirwana. De eeuwige jachtvelden.

Is Pasen niet meer dan een christelijke variant daarop? Gaat Pasen inderdaad over leven na de dood? Over wat er met je ziel gebeurt als je gestorven bent? [dia 3]

Maar waarom is het dan Pasen geworden?

Toen Jezus stierf ging hij dan toch al naar de hemel?

Toen Jezus dood ging, begon voor hem het eeuwige leven toch al?

In de dood kon God Hem toch vasthouden?

De Bijbel zegt echt iets anders over de dood. Kijk in de Psalmen.

Psalm 6,6: [klik]

Want doden noemen uw naam niet meer!

Wie in het dodenrijk kan u nog loven?

In het dodenrijk ben je zonder stem, ver van God.

Het dodenrijk is de plek waar je ziel niet zou moeten zijn,
lees Ps 16,10 (HSV) [klik]

want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk,
noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien.

Want de dood, dat is de plek waar je lichaam wegteert en geen
rust vindt, Ps 49,16. [klik]

Jezus ging dood – het graf, dat is de plek waar je lichaam
vergaat.

2. Pasen is juist dat Jezus niet meer in een graf ligt. [dia
5]

Hij werd op goede vrijdag in het graf gelegd.

Jozef van Arimatea had hem begraven. De vrouwen zagen het. Ze
hadden goed onthouden waar hij lag. En na de sabbat komen ze
terug. 's Morgens vroeg. Ze willen de begrafenis afmaken.

Dood is dood.

Een lichaam balsem je om dat te verhullen. Dan lijkt het nog
wat.

Maar een dood lichaam blijft een dood lichaam.

Alleen dan: het graf is open gebroken.

Daar staan ze met hun olie.

Zijn dode lichaam is er niet meer!

Waar is Jezus?

Zijn lichaam is weg!

Weg!

Ja natuurlijk – dat is Pasen. [klik]

Dat is opstanding.

Pasen gaat niet over wat er met je ziel gebeurt als je sterft.

Pasen gaat niet over een walhalla of een hemel of een nirvana.

Pasen gaat niet over een eeuwige ziel.

Pasen gaat over je lijf.

Als eerste over het lijf van Jezus.

Een kapot gemaakt lichaam.

Gegeseld.

Met gaten van grote roestige spijkers.

Uit elkaar gescheurd.

Uitgedroogd.

Dood.

Dat lichaam, dat is weer heel. Genezen. Hersteld. Levend. En nog veel meer dan dat.

Pasen is iets nieuws. Nooit eerder vertoond.

Pasen is: een mens die met lichaam en al deelt in de luister van God. [klik] Gods pracht en praal, Gods heerlijkheid. Daar deelt Jezus' lichaam nu in. Een hemels lijf dat deelt in de goddelijke natuur. Niet alleen een ziel. Een lichaam. Een lichaam helemaal beheerst door de Geest van God.

Zichtbaar. Tastbaar. Lijfelijk. Concreet. Ongekend nieuw.

Precies – ongekend nieuw.

Misschien denk je wel: waar heb je het over? Staat die dominee een beetje lyrisch te doen – snapt hij wel wat hij staat uit te kramen?

Nee.

Voor Jezus zelf is het zichtbaar. Tastbaar. Concreet. Jezus ziet zichzelf – opgestaan en wel.

Voor ons is het ongekend nieuw. Ik sta hier dingen te zeggen die ik zelf nooit gezien heb. Sterker, de Bijbel zegt het zelf: hoe een lichaam dat opgestaan is eruit ziet, we weten het niet.

Niemand was er bij toen Jezus opstond uit de dood.

Het graf was leeg. Er was iets gebeurd, maar wat precies?

Jezus verscheen een paar keer. Maar Hij bleef niet. Hij hoort bij een nieuwe werkelijkheid. Een nieuwe schepping. [klik]

Sinds Jezus definitief naar de hemel is gegaan onzichtbaar. Verborgen. Onbekend voor ons. En het blijft onbekend tot Jezus terugkomt.

[Extra buiten Franeker:

3. Soms praten mensen over Pasen alsof het vooral over het hier en nu gaat.

Dankzij Pasen is er hoop.

Dankzij Pasen kunnen mensen opstaan tot een nieuw leven.

Dankzij Pasen kunnen we leven in de Geest.

Pasen, dat gaat over opstandingsleven dat hier en nu te vinden is.

Dat is allemaal ook waar. Alleen: het is maar een eerste uitvloeisel van Pasen. Het is niet Pasen zelf. Pasen zelf is veel meer.

Kijk maar in Romeinen 8: Paulus zegt daar allemaal mooie dingen over de Heilige Geest. Maar hij zegt ook, in vers 23:

de Heilige Geest is ons alleen nog maar gegeven als voorschot.

Wat is een voorschot?

Een voorschot betaal je bijvoorbeeld als je een huis laat bouwen. De bouwers zijn aan het werk, een deel van het geld wordt al betaald. Als voorschot. De rest betaal je pas als het huis klaar is. Een voorschot is nog maar een begin van het totale bedrag.

God betaalt ons ook een voorschot. Straks komt de hele erfenis, zegt Romeinen 8. Nu is er alleen nog maar een voorschot. De Heilige Geest.

Waardevol en belangrijk – ik zou de Heilige Geest niet willen missen, absoluut niet.

Door de Geest woont God in je

Door de Geest weet je zeker dat God je Vader is.

Je kunt geloven en bidden.

De Geest bidt met je mee.

Wat zou je als christen zijn zonder de Heilige Geest?

Een voorschot is het begin. Maar waar eindigt dat? Een voorschot betekent een belofte. Een voorschot vraagt om een vervolg. Niemand is toch tevreden met een voorschot alleen?

Kijk dan eens wat Paulus zegt in Romeinen 8 vers 11:

Want als de Geest van hem die Jezus uit de dood heeft opgewekt in u woont, zal hij die Christus heeft opgewekt ook u die sterfelijk bent, levend maken door zijn Geest, die in u leeft.

Dat betekent: We hebben de Geest van het leven al in ons. Wat de Geest met Jezus gedaan heeft, dat gaat hij ook met ons doen. Maar dan gaat het niet alleen om wat de Geest nu al doet. Je mag verlangen naar meer. De Geest is begonnen, de

Geest gaat het ook afmaken. Met Pasen heeft de Geest Jezus levend gemaakt. Vanaf Pinksteren tot en met de wederkomst van Jezus gaat de Geest ons levend maken. Opstaan uit de dood – het gaat ook om ons lijf.]

4. Jezus komt [wel] terug. Het graf was leeg. We zullen Jezus' nieuw lichaam zien.

Pasen gaat over zijn lijf.

En Paulus zegt in Romeinen: wij zullen opstaan net als Jezus.

Kijk wat hij zegt in vers 23: wij wachten op [dia 6]

'de openbaring dat we kinderen van God zijn, de verlossing van ons sterfelijk bestaan'

Dan denk je misschien even: wat bedoelt-ie daar nu weer mee?

Kijk nog eens naar jezelf. Kijk om je heen, hoe iedereen er uit ziet.

Kun je aan iemand zien: 'Dat is een kind van God'?

Daarin zie ik Gods liefde. Gods luister. Gods heerlijkheid. Gods grootheid. Die ogen, dat karakter, die hele manier van doen – wat lijkt-ie op God, zijn Vader. En wat zie ik ook Jezus – duidelijk de grote broer.

Daar verlangen we naar. Tenminste, verlang je daar naar?

Lijken op God, lijken op Jezus?

Maar het is nog niet zo. We zien het nog niet aan onszelf – tastbaar, voelbaar, ervaarbaar, concreet, dat we kinderen van God zijn.

Het is nog niet openbaar. Als iets openbaar is, dan is het niet verstopt. In een kast, in een achterkamertje, of waar dan ook. Openbaar, dat is zichtbaar, publiek, bekend voor iedereen. Toegankelijk.

Paulus zegt: als geopenbaard wordt dat wij kinderen van God zijn, dan zul je het dus zien – en dat is dan tegelijk ‘de verlossing van ons sterfelijk bestaan’.

Daar gaat Pasen ook over.

Jouw sterfelijke lijf wordt verlost.

Jouw lijf dat wil zondigen.

Jouw lijf dat oud wordt.

Jouw lijf dat dement kan worden

Jouw lijf dat pijn heeft. Au...

Jouw lijf dat beschadigd is. Zie je de littekens?

Jouw gevoel, dat diep gekwetst is – het gaat niet meer over.

Dat sterfelijk lichaam dat ooit eens in een kist gelegd wordt en in de grond weg zal zakken.

Dat sterfelijk bestaan wordt verlost!

Je ziel gaat maar niet naar de hemel. Dat gebeurde met Jezus ook, op goede vrijdag.

Pasen wil zeggen: er komt een dag dat jouw graf open gaat. Er komt een dag dat jij met Jezus op mag staan. [dia 7]

Vraag mij niet hoe.

Vraag mij niet hoe je er dan uit ziet.

Wat is een verheerlijkt lichaam?

Een geestelijk lichaam zonder zonde?

Een lijf dat deelt in de heerlijkheid en de luister van God?

Ik weet het niet.

Maar dit zegt de Bijbel heel duidelijk, Romeinen 8,29: [dia 8]

wij zijn bestemd om het evenbeeld te worden van Gods Zoon.

Pasen gaat over je eigen lijf! Jij en ik – wij krijgen net zo'n lichaam als Jezus nu al heeft.

[Extra buiten Franeker:

5. Wat zou het mooi zijn. Is het niet te mooi om waar te zijn?

Het kan toch niet? Wat is er niet een ellende in de wereld. Kan dat allemaal verdwijnen?

Paulus weet er van. Kijk wat hij zegt: heel de schepping is ten prooi aan de zinloosheid. De schepping is slaaf van de vergankelijkheid geworden. Alles en iedereen ligt onder zinloosheid. Alles en iedereen gaat een keer kapot.

Hij heeft het over barensweeën. Er komt een nieuwe schepping, dat mag zo zijn. Maar nu is het lijden. Pijn lijden. Zuchten en lijden.

En wij zuchten mee. Wij zuchten in onszelf, vers 23. Natuurlijk, wat is er een ellende. Lijden. In het groot en in het klein. Begin maar heel klein.

Kijk nog eens naar je hand. Die wordt toch ouder?

Wie weet hier zeker: ik krijg geen kanker. Ik krijg geen ongeluk. Ik ga niet dood. Mijn begrafenis die komt er nooit. Niemand! Het lijkt eerder zo dat er een ding zeker is: je gaat een keer dood. Ons bestaan is zinloos en vergankelijk.

Het geldt voor de hele schepping. Die kreunt en zucht – door onze schuld mee in die zinloosheid en vergankelijkheid beland. Dode dieren. Dierenleed. Woestijnvorming. Milieuvervuiling. Uitputting van de natuur. Erosie. De hele schepping zucht en kreunt door mensen.

En wij zuchten mee. Ons lijf hoort bij de schepping. Het is een juk waar we onder zuchten.

Dat herken je toch? Misschien niet als je jong en gezond bent.

Hoewel, als je lelijk valt en het bloed druipt eruit?

Oei, daar schiet het in mijn rug.

Een versleten knie.

Ziek worden.

Oud worden.

Gaan sterven.

Wat is het soms een lijdensweg met dat lijf van ons.

Dat lijf, waarin de zonde woont. Lees Romeinen 7.

Dat lichaam, dat je bij God weg wil trekken.

Herken jij dat, dat je last hebt van je onverloste lichaam?

Verlang jij er naar, dat je hele bestaan – je voelen, je verlangen, je willen, je ervaren, je lijf, heel is en afgestemd is op God?

Pasen zegt: het begin is gemaakt. In Christus is de nieuwe schepping aanwezig.

Een nieuwe mens. Niet meer zinloos. Niet meer vergankelijk. Niet meer sterfelijk. Niet meer lijden en zuchten.

Wij mogen daarin delen – straks. Met heel de schepping.

Te mooi om waar te zijn? Zo leek het toen, zo lijkt het nu.

Maar vanaf het begin was dit het goede nieuws van Pasen.

Gods plan is zo groot: door Jezus wordt niet alleen de mensheid nieuw.

De schepping wordt ook vernieuwd. Dat is Pasen!]

6. Geloof je het zelf? Echt? Jakhals Erik Dijkstra niet. 'Dit verhaal loopt niet goed af,' zei hij donderdag in Gouda in The Passion. [dia 9]

Doden staan toch niet op?

Voor de leerlingen toen was het te groot.

Het wilde er niet in. Het graf was leeg – en de vrouwen waren helemaal van streek. Kletspraat, vonden de leerlingen de verhalen van de vrouwen later. Dood is dood.

Het graf was leeg. Geen Jezus, geen lichaam. Toen verscheen Jezus nog, maar al snel ging hij naar de hemel. Weg Jezus.

Paulus zegt: We hopen ergens op, maar we zien het nog niet. We zien de opgestane Jezus niet, we zien het niet in ons eigen lijf.

Wat doe jij dan? [dia 10]

Geloof jij dat Jezus is opgestaan? Het begin van een nieuwe schepping?

Hoop jij dat jouw lichaam en heel de schepping nieuw zal worden?

Of vind je het te groot, te mooi?

Wat kies jij? Hoop en geloof? Of geloof je niet?

Het is in de Bijbel heel duidelijk: als Jezus niet is opgestaan, als Jezus niet terugkomt, als het niet gaat over ons lichaam, dan gaat het christelijk geloof nergens over. [dia 11] Lees straks 1 Korinte 15 maar eens. Je kunt allerlei mooie verhalen houden over liefde en zo. Daar heb je Jezus niet voor nodig, dat kun je ook wel van anderen leren. Dan maken we er hier en nu het beste van, maar eens gaan we dood. Zinloosheid en vergankelijkheid blijven. De rimpels en de kraaietpoten blijven komen. Plastische chirurgie en botox

kunnen het niet tegenhouden.

Het evangelie van Pasen is dit: het graf was leeg. Jezus' lichaam is nieuw – zijn wonden zijn genezen. Hij deelt lijfelijk in Gods heerlijkheid. Gods nieuwe schepping is begonnen. [dia 12] Het gaat God ook om ons lijf.

En dus is de verlossing, de redding niet compleet als er met ons lijf niet iets gebeurd. Het is niet compleet als Jezus niet terugkomt. Pasen gaat over ons lichaam, jouw lichaam, mijn lichaam.

Geen rimpels meer. Geen dementie. Geen kanker. Geen zonde die ons in het bloed zit. Geen ouderdomsvlekken. Ook ons graf weer leeg.

Dat is ongeloofelijk groot.

Pasen gaat niet over een leven na dit leven in de hemel.

Pasen gaat over een nieuwe schepping. De hemel komt op aarde. De dood zal verdwijnen. De zinloosheid zal verdwijnen. De vergankelijkheid zal verdwijnen.

Ongeloofelijk groot!

Zo groot is Pasen.

Of het is onzin.

Of Jezus is opgestaan.

Pasen is geen onzin. Het graf was leeg. De doden staan op. Jezus' opstanding is het begin. Talloze broers en zussen moeten volgen.

Wees niet ongelovig.

Maar geloof in Jezus. Hoop op Hem.

Dan word je gered. Jij met je lijf. Jij helemaal.

Romeinen 15,5-7 – Eensgezind God eren

p>Preek over het jaarthema 2010-2011 'Samen God eren' (5)

Liturgie

Voorzang Ps 18,1.5

Stil gebed

Votum

Zegengroet

Zingen: Ps 18,14.15

Gebed

Schriftlezing

- Jesaja 66,18b-24

- Romeinen 15,1-13

Zingen: Ps 69,3.11

Preek over Romeinen 15,5-7

Zingen: Ps 117

Wet

Zingen Opwekking 378

('s Middags:

Geloofsbelijdenis

Gez 165)

Gebed

Collecte

Zingen Gez 145

Zegen

Opmerkingen:

- Bij deze preek is een [‘Samen GROEI-en’](#) (een samenvatting met verwerkingsvragen) beschikbaar;

- Ook heb ik een pp-presentatie bij deze preek gemaakt
- Ik vind het prettig om het even van te voren te horen wanneer deze preek ergens in een kerkdienst gelezen wordt. In mijn mailbox past altijd nog wel een mailtje: hansburger@filternet.nl

Preek over Romeinen 15,1-13 (vooral 5-7) – Eensgezind God eren

1. [Dia 2] Mensen verschillen. Met de een klikt het. Met de ander helemaal niet.

Wat doe je als je iemand leuk vindt?

Wat doe je als je iemand helemaal niet leuk vindt?

En als je iemand wel leuk vindt, maar hij doet nooit leuk terug?

[Kinderen vragen]

Nu is er met de kerk iets bijzonders aan de hand.

God heeft ons gemaakt. Hij vond ons prachtig mooi. Maar wij deden niet leuk terug.

Vanaf het begin ging het mis.

Steeds als God het weer probeerde, zeiden mensen: Nee, bedankt.

Toen werd het kerst. De Here Jezus kwam. Weet je wat er toen gebeurde? Jezus had het niet makkelijk.

Maar Jezus zei niet: weet je wat, nu ga ik doen wat ik leuk vindt. Nu ga ik eerst aan mezelf denken. Nee.

Uiteindelijk is Hij voor ons gestorven en heeft Hij ons met

zijn dood bevrijd.

En daar zitten we dan bij elkaar. Jezus heeft ons uitgezocht. Allemaal verschillende mensen.

Soms gaat dat heel goed. Andere keren we zitten elkaar in de weg. Karakters botsen. We doen elkaar pijn. Blijven we elkaar opzoeken?

We verschillen. [Dia 3]Soms merk je dat – in een enquête over liturgie. Wat de een eerbiedig vindt, ervaart de ander als oneerbiedig, luidruchtig, of juist saai. Wat de één een mooi lied vindt, vindt de ander niet wat. De een wil meer Psalmen, de ander meer Opwekking. De een geniet van het orgel, de ander gruwet ervan. Doe mij maar een stevige band – terwijl de ander er koppijn van krijgt. De een zit vol na één kerkdienst en komt 's middags niet. De ander wil graag twee keer maar voelt zich ontmoedigd, het is zo'n klein clubje. We organiseren bijzondere diensten – sommigen komen dan juist wel, anderen juist niet.

De kerkenraad vindt het belangrijk om met elkaar het gesprek over die verschillen te voeren. 2 februari is er daarvoor een eerste avond gepland – zet 'm in je agenda!

Maar hoe gaan we dat gesprek voeren? Hoe belangrijk zijn die verschillen? Hoe gaan we met die verschillen om?

Paulus schrijft in Romeinen ook over zulke verschillen: vlees eten of niet? Geheelonthouder worden of niet? Feestdagen vieren of niet?

En dan heeft hij het ook over Gods eer. [Dia 4]

Als het lukt om op een goede manier in één gemeente met die verschillen om te gaan, dan eren we God.

Als dat niet lukt, als we elkaar kwijt raken, als de verschillen voor ons te groot zijn, dan is dat niet tot eer van God.

2. Wat doet Paulus dan? Hij laat het licht van God over die

verschillen schijnen. God is er!

God, die de God is van liefde en van gemeenschap en van relaties. [dia 5]God, die relaties herstelt – een God van vergeving en verzoening. Hij is een God die gemeenschap sticht! God is liefde.

Paulus verwijst naar die God als onze bron. Hij bidt dat God uit zijn overvloed ons alles geeft om gemeenschap te zijn, met onze verschillen.

Kijk maar in vers 5 [dia 6]:

Moge God, die ons doet volharden en ons troost geeft, u de eensgezindheid geven die Christus Jezus van ons vraagt.

God kan eensgezindheid geven. Hoe vaak sta je daar bij stil? Eensgezindheid ontstaat niet pas als wij er ons best voor doen, als het ons lukt om op een goede manier met de verschillen om te gaan, als wij een oplossing vinden.

Eensgezindheid – en dat is de eensgezindheid die Jezus Christus van ons vraagt, daarover straks – eensgezindheid is iets wat God geeft. Wonderlijk, maar waar.

God legt het klaar, wij mogen erin gaan staan.

God zorgt ervoor, wij mogen ons erin gaan bewegen.

Eensgezindheid begint daarom met gebed. 'Moge God ons eensgezindheid geven.'

Hoe vaak bid jij om eensgezindheid – hier in ons midden?

Als je het echt niet eens bent met een ander. Als je baalt van een ander. Bid je dan dat God eensgezindheid geeft?

God geeft eensgezindheid – maar wordt het dan makkelijk? Dat dacht ik niet.

God is ook de God, zegt Paulus, die ons doet volharden. [dia

7]

Kennelijk is dat soms hard nodig. Volhouden, niet opgeven, blijven proberen, doorgaan. Mensen met botsende karakters zijn lastig voor elkaar. Verschillen zijn ingewikkeld. Er kunnen in het verleden dingen gebeurd zijn die echt pijn doen. En dat weet God. Hij kent ons toch? Paulus zegt, vers 4: daar gaat de Bijbel over, over tegenslag, over mensen die toch volhielden. Daarom is alles geschreven – opdat wij zouden volhouden. Hou vol als het moeilijk is!

En laat je troosten – God geeft ons troost [dia 8].

Laat jij je troosten door God?

Dat is niet zo makkelijk, dat gaat niet zomaar.

Ik merk het zelf: je zoekt je troost zomaar in iets anders – afleiding, een hulpverlener, presteren, alcohol, snoepen, jezelf bewijzen.

Maar put je troost uit wat God zegt in de Bijbel?

Lees de Bijbel – leer de Bijbel voor jezelf te lezen – merk dat God je wil troosten. Nieuwe kracht wil geven. De Bijbel staat vol prachtige beloftes!

3. En Paulus zet ons voor Jezus Christus. Laat Christus centraal staan in je omgang met verschillen. [dia 9]

Het gaat immers om ‘de eensgezindheid die Jezus Christus van ons vraagt’, zegt de NBV. Of zoals andere vertalingen het zeggen [klik]:

‘onderling eensgezind te zijn in overeenstemming met Christus Jezus’ (HSV)

‘de eensgezindheid, die u in Christus past’ (WV).

Eensgezindheid die heb je in soorten en maten.

Je kunt eensgezind zijn als hooligans die zin hebben in een partijtjes relschoppen.

Je kunt eensgezind zijn in een band die gaat voor snoeiharde rock, of eensgezind zijn op een oratorium-vereniging over hoe je de Messiah van Georg Friedrich Händel uit wilt voeren.

Hier is het Jezus Christus die ons bindt.

Niet onze smaak.

Niet onze subcultuurtjes – een jongerencultuur, een ouderencultuur, een kerkelijke nestgeur.

Jezus Christus bindt ons.

Wij komen hier, omdat we in Jezus geïnteresseerd zijn.

We zijn één gemeente, omdat Jezus Christus ons bij elkaar heeft gezet.

In Hem kunnen we alles vinden wat we nodig hebben.

Met dat ik dat zeg is dus ook meteen de vraag: zoeken we in Jezus Christus alles wat we nodig hebben – ook voor onze eensgezindheid? Ook al we verschillen of last van elkaar hebben?

Een van onze problemen is precies dat we dat zomaar weer vergeten. En dus – dat durf ik wel te zeggen – dat doen we te weinig.

In Jezus Christus vind je vergeving voor jouzelf en die ander.

In Jezus Christus vind je gemeenschap.

In Jezus Christus vind je de gedrevenheid van zijn liefde om elkaar te zoeken.

Het verlangen om het hart van de ander te bereiken.

Een voorbeeld: Hij zocht niet zijn eigen belang. Lees vers 3:

De spot van mensen die niks met God hadden, richtte zich op Hem. En Hij ging door – voor ons.

Hij heeft ons aanvaard en is een dienaar geworden – vers 6 en 7.

Een leraar. Hij leert je wat belangrijk is en wat niet.

Wijsheid om het verschil te zien tussen wat er toe doet en wat niet.

Dat missen we allemaal.

Hij is niet voor niets onze redder en verlosser. Onze heiland – die ons geneest.

Lieve mensen: wij hebben Hem zo nodig!

Niet alleen zijn voorbeeld en zijn opdracht. Maar ook zijn Geest, zijn kracht, zijn liefde, zijn blijdschap, zijn vrede (lees vers 13).

Alleen in Hem vinden we elkaar!

In onze gedeelde liefde voor Jezus.

Zoek de eensgezindheid die je in Christus past!

4. En dat wil dus ook zeggen: zoek elkaar in Jezus Christus. Zoek elkaar, gericht op het eren van God.

Paulus schrijft, vers 7: [dia 10]

Aanvaard elkaar daarom ter ere van God, zoals Christus u heeft aanvaard.

Aanvaarden, dat klinkt nog wat kil. In het grieks staat er een woord dat te maken heeft met in je gemeenschap opnemen. Je zou ook kunnen zeggen: verwelkom elkaar gastvrij.

Je kunt elkaar op verschillende manieren zoeken.

Je kunt het hebben over je verschil van mening, over verschillende keuzes, over dingen die gebeurd zijn. Maar het is veel belangrijker om daarin elkaar te zoeken op een dieper nivo: dat wat je in Christus bindt. Niet wij tegenover zij. Jullie dit, jullie dat, maar wij... Nee: fijn dat je er bent!

Paulus geeft een opdracht en dat is geen makkelijke opdracht. Maar het kan wel. Ik merk het in gesprekken op de kerkenraad. Soms zijn er momenten dat je tegen een verschil aanloopt, rond de invulling van kerkdiensten. En dan kan het heel emotioneel worden. Je voelt het botsen. Maar als je door niet voor blijft staan. Als je door die emoties heen, door de verschillen heen, de ander zoekt. Als je gelooft Christus heeft jou en mij aanvaardt. Als je God wilt eren door er samen uit te komen. Als je gaat voor hetzelfde: samen God eren. Dan kom je samen verder. En je sluit af met kringgebed – samen God zoeken. En je gaat met een goed gevoel naar huis.

En dan is – gek genoeg – in hoofdstuk 15 niemand meer zwak. In 14 gaat het over zwakken en sterken. Daar spreekt hij zwakken en sterken aan.

In 15,1 begint Paulus met 'wij sterken'. Wij – wij zijn de sterken.

In 15,7 zegt Paulus: aanvaard elkaar.

Ben jij een christen? Ben jij in Christus? Heb jij de Heilige Geest gekregen?

Dan ben je sterk door de kracht van de Heilige Geest. Zoek je kracht in de Heilige Geest.

Laat niemand blijven denken: ik ben hier het slachtoffer.

Wees allemaal sterk in God, sterk in Christus, sterk door de Heilige Geest.

Durf jij dat?

Jezelf los te laten? Wat jij prettig vindt en belangrijk en mooi. Niet je eigen belang voorop.

Maak het de ander naar de zin – dat wil zeggen: zo dat het – vanuit Jezus Christus bezien – goed is en opbouwend voor die ander en voor de gemeente. En dus ook voor jouzelf.

Durf het aan – in vertrouwen op God. Laat jezelf los en richt je op het belang van de ander!

5. En blijf niet te lang hangen in onze interne discussies.

Want je merkt in hoofdstuk 15: Paulus wil niet blijven hangen in die interne kwesties. Wel of niet vegetariër zijn? Wel of geen alcohol? Wel of geen feestdagen?

Daar moeten we ons niet in verliezen. Zorg dat je het grote geheel in beeld hebt: God kijkt verder dan ons clubje. [dia 11] In hoofdstuk 15, 8 en verder gaat het niet meer over onze discussietjes. Het gaat om Gods plan. Denk aan wat we lezen uit Jesaja 66: alle volken samen, Joden en heidenen, eren God. Jezus is niet zomaar gekomen. Jezus verlangt er naar dat Joden en heidenen samen God loven en prijzen. God wil ons vullen met vreugde en vrede. God heeft een overvloed weg te geven – geloof, hoop en liefde!

Heet elkaar gastvrij welkom – waar gaat het dan eigenlijk over in vers 7?

Het gaat erom dat dat hier de sfeer is.

Warm.

Gastvrij.

Dat je hier binnenkomt en denkt – hé, hier wil ik terug komen. Dit voelt goed.

Dat je na gaat denken: wat hebben die mensen?

Dat je proeft: hé, deze overvloed, is dat de overvloed van

God?

Het is leuk en zinvol om het over interne verschillen te hebben. Soms is het belangrijk om dat te doen. Maar vooral niet te lang.

Interne kwesties moet je bespreken, zodat ze geen energie meer vreten. Zodat we onze energie weer kunt besteden aan onze opdracht: het goede nieuws bekend maken. Wij zijn kerk om net als Jezus een dienaar te zijn van Joden en heidenen. Om aan de wereld te laten zien dat God trouw is en barmhartig. Om eraan bij te dragen dat heel de wereld God looft en prijst.

Het moet niet zo zijn dat onze jongeren denken: kerk, dat is discussiëren, dat is ruzie. Doe maar niet.

Het moet niet zo zijn dat onze gasten denken: die gemeente, dat lijkt even mooi. Maar als je er in zit, wat een geroddel, wat een gedoe.

Wees eensgezind en gastvrij, zodat onze eigen jongeren denken: hier heb ik God leren kennen. Hier zie ik wat God met mensen doet. Hier proef ik liefde. Al die mensen die zeggen dat God niet bestaat, of die denken dat Jezus Christus achterhaald is, ze vergissen zich! Kom maar kijken, in onze gemeente!

Wees eensgezind en gastvrij, zodat onze gasten proeven: hier gaan ze voor elkaar, ook als het lastig is. Hier laten ze je niet vallen, ook al ben ik niet de makkelijkste. Waar zie je dat nog in onze maatschappij? Dit zou wel eens echt van God kunnen komen.

6. En zo eert een eensgezinde gemeente God. [dia 12]

Wij leven in een maatschappij die je stimuleert om je eigen belang te dienen. Een maatschappij waarin gemeenschapszin en gastvrijheid onder druk staan.

Als wij niet ons eigen belang voorop stellen, maar groeien in gemeenschapszin en gastvrijheid, dan eren we God. Zo schrijft

Paulus het, vers 7:

'Aanvaard elkaar daarom ter ere van God'

Hoezo eren wij God door elkaar gastvrij te ontvangen?

Nou, als wij werkelijk open staan voor wat God geeft, dan groeit hier een sterke en gastvrije gemeenschap. Dan wordt hier meer en meer Gods liefde tastbaar. Dan ga je hier Gods heerlijkheid zien.

Maar let op: dan moeten wij niet onszelf eren. Wij, hier in 'De Voorhof', wij zijn een fijne gemeente. Wij hebben een mooi kerstdiner georganiseerd. Wij zijn goed bezig. Dat is een reëel gevaar.

Nee, doe het om God te eren. Het gaat erom dat wij God zichtbaar maken. Niet dat God ons groot maakt.

Wees een eensgezinde en gastvrije gemeenschap om God groot te maken. Het is niet onze kracht en onze liefde waardoor het goed gaat. Het is de liefde, de energie, de gemeenschap die God geeft – daardoor gaat het goed.

Ruzie, verdeeldheid, scheuringen, ze maken Gods grootheid onzichtbaar.

Maak Gods grootheid juist zichtbaar – door eensgezind te zijn. Hier in de gemeente. Samen met christenen om ons heen.

Dan kunnen we ook eensgezind God groot maken. [dia 13] In vers 6 zegt Paulus het zo:

Dan zult u eendrachtig en eenstemmig lof brengen aan de God en Vader van onze Heer Jezus Christus.

De ene keer met een Opwekkingslied, de andere keer met een Psalm. De ene keer met een band, de andere keer met orgel.

En vraag het je dan maar af: als ik niet in de kerk kom omdat er een bijzondere dienst is, wiens belang dien ik dan? Als ik

vooral in de kerk kom als er een bijzondere dienst is, wiens belang dien ik dan? Als ik maar één keer per zondag kom, terwijl ik vroeger altijd twee keer ging, ben ik dan gegroeid in het eren van God of niet? Ik geeft daar geen antwoord op – dat mag je doen.

Daarbij geldt ook steeds deze vraag: Heb ik dan een goede reden om niet mee te doen aan het eensgezind God eren of niet?

Laten we samen komen om eensgezind God te eren.

Als wij eensgezind God eren, maken we Gods liefde zichtbaar in een wereld die God nog niet ziet. Dan zullen de mensen zien dat God bestaat en om ons geeft.

Romeinen 16,25-27 – Aan God alleen de eer voor 2010

Oudjaarsavond 2010

Liturgie

Voorzang Ps 100 – Juicht alle volken prijst de HEER

Stil gebed

Votum

Zegengroet

Zingen LB 479,1.4 – Aan u behoort, u Heer der heren

Gebed

Schriftlezing: Romeinen 16: 17 – 27

Zingen Ps 96,1.2.3 – Zingt een nieuw lied voor God de HERE

Preek over Romeinen 16,25-27

Zingen: Gez 161,1,3,4 – Heer u bent mijn leven

Getuigenis en solo: 'Ik wandel in het licht met Jezus' (EL

184)

Zingen: Opw 461 – Mijn Jezus, mijn redder

Gebed

Collecte

Zingen Gez 137 – 'k Wil u o God mijn dank betalen

Zegen

Opmerking:

- Ik vind het prettig om het even van te voren te horen wanneer deze preek ergens in een kerkdienst gelezen wordt. In mijn mailbox past altijd nog wel een mailtje: hansburger@filternet.nl.

-Preek over Romeinen 16,25-27 – Aan God alleen de eer voor 2010

1. Vooraf eerst een vraag: kun je over deze verzen wel preken? Als je kijkt naar de voetnoten bij deze verzen, zie je dat sommige handschriften een extra vers hebben – vers 24. En 25-27, de verzen waar de preek over gaat, missen soms, of staan ergens anders in de brief, na hoofdstuk 14 of na hoofdstuk 15. Kun je dan wel een preek houden naar aanleiding van deze verzen?

Ik wil daar even bij stilstaan, omdat ik in gesprekken met jongeren soms merk dat ze geen idee hebben van hoe wij aan de Bijbel komen. Ze hebben de indruk dat het met de Bijbel is als met een doorfluisterspelletje. Elke nieuwe vertaling wordt weer gemaakt op basis van de vorige vertaling. Zo kom je steeds verder van het oorspronkelijke woord van God af.

Maar klopt dat? Nee! Om het nu te beperken tot de Romeinen-brief: elke vertaling wordt gemaakt op basis van de Griekse tekst van de brief. Paulus heeft deze Romeinen-brief gedictieerd aan Tertius (vers 22). Daarna is de brief vaak overgeschreven. We hebben zo'n 5000 oude handschriften. Die

Griekse tekst is bekend en grotendeels zeker. Er zijn ook wat onzekerheden: bij het overschrijven worden wel eens kleine foutjes gemaakt. Maar veel minder dan bij een doorfluisterspelletje.

Rond vers 25-27 is er ook een onzekerheid. In 3 van de 5000 handschriften missen deze verzen. Alle andere handschriften hebben ze wel. Alleen op verschillende plaatsen: aan het eind van hoofdstuk 14, van hoofdstuk 15 of van hoofdstuk 16. En soms twee keer.

Zo heb je bijvoorbeeld [dit stuk](#) papyrus, met daarop gedeeltes uit Romeinen 15-16. De Romeinen-brief is geschreven rond het jaar 60. Dit stuk papyrus komt uit de periode 175-225, dus zo'n 140 jaar later. 1800 jaar oud. Zo ver kunnen we dus terug in de tijd. Dit blad komt uit een stapel papyrus-vellen met stukken uit de brieven van Paulus. Niet compleet. Iemand heeft kennelijk die stukken overgeschreven die hij mooi en belangrijk vond. Dit blad is één van de handschriften waar vers 25-27 na hoofdstuk 15 terecht gekomen is. Maar ze staan er wel op!

Dus: schrik niet van die voetnoten. Deze verzen horen bij de Romeinen-brief. Tijd voor de preek!

2. Terugkijken op 2010, dat doen we in het licht van deze verzen. Aan God de eer voor 2010!

Wat zeg je daar eigenlijk mee? 'Aan God de eer voor 2010'?

Wat heeft God te maken met de overname van Saab door Spyker, met de val van het kabinet Balkenende IV, de verkeerde wissel van Sven Kramer, het goud voor Nicolien Sauerbrei of de arrestatie van Joran van der Sloot? Het vertrek van Agnes Kant, Wouter Bos en Femke Halsema uit de politiek? Dat Marianne Timmer stopt met schaatsen? Het WK voetbal, of de bruiloft van Yolante en Wesley?

Ook in 2010 hebben we geleefd in een wereld waarin veel mensen

leven zonder God. Een wereld waarin we vaak niet zien wat God te maken heeft met de dingen die gebeuren. Of je ziet dingen gebeuren die tegen Gods wil in gaan.

Maar: ondanks de aardbeving op Haïti, of de uitbarsting van die vulkaan met die moeilijke naam op IJsland; ondanks een vliegtuigongeluk in Tripoli, kindermisbruik en de onzekerheid rond de Euro en de pensioenen: 2010 was opnieuw een jaar uit de tijd van genade.

Een jaar dat er opnieuw tijd was om Gods geheim bekend te maken, om het evangelie van Jezus Christus uit te dragen, om mensen te brengen tot gehoorzaamheid van geloof.

Vooraf het Bijbelgetrouwe, protestantse-evangelische deel van de christenen groeit hard. Tegen de verdrukking in soms. In China, in Turkije, in Iran. In Latijns-Amerika. In Afrika ten zuiden van de Sahara: daar groeide het percentage christenen tussen 1900 en 2010 van 9,1 tot 48,8 procent van de bevolking. Wat hebben wij het afgelopen jaar niet aan mooie dingen met elkaar mee mogen maken? Ook wij mogen God aan het werk zien – denk alleen maar aan de Kerstmaaltijd van vorige week. En zo is het in veel meer gemeentes in Nederland. 2010 was opnieuw een jaar waarin God gewerkt heeft. Het haalde het journaal vaak niet, maar het was er wel.

Christenen hebben naar Gods woord geluisterd. Gebeden. Ze zijn licht voor de wereld geweest. Zoutend zout. Op hun werk. In hun buurt. Voor hun naaste. Gods koninkrijk komt!

3. En dat is bijzonder. Als je naar Romeinen 16 kijkt, dan ga je dat zien. De volken op aarde leven zonder God en zonder hoop – zo was het, zonder Christus. Zo is het overal, als je leeft zonder Jezus Christus.

Maar wat is het bevel van de eeuwige God?

Dat Gods geheim, eeuwenlang onbekend en verzwegen, onthuld is en overal op aarde bekend gemaakt mag worden. En wat is dat

geheim? Dat is onthuld in het evangelie van Jezus Christus.

Paulus vat evangelie het kort samen aan het begin van zijn brief (Rom 1): het evangelie

dat al bij monde van zijn profeten in de heilige geschriften is beloofd: 3 het evangelie over zijn Zoon, een mens voortgekomen uit het nageslacht van David, 4 aangewezen als Zoon van God en door de heilige Geest bekleed met macht toen hij, Jezus Christus, onze Heer, opstond uit de dood. 5 Hij heeft mij de genade geschonken apostel te zijn, opdat ik omwille van hem aan alle volken gehoorzaamheid en geloof zou verkondigen – 6 ook aan u, die geroepen bent door Jezus Christus.

Evangelie, dat is goed nieuws: Gods rijk komt, zoals lang geleden beloofd, lees de profeten in het eerste deel van de Bijbel, het OT. Het komt wereldwijd en voor alle volken. Door Jezus Christus, zoon van David, Zoon van God. Jezus, opgestaan uit de dood, een machtige koning.

Dat wij hier in 2010 mochten leven als christenen, hier in 'De Voorhof' bij elkaar mochten komen, kerkdiensten houden om God te eren, nieuwe kringen mochten opzetten, clubs mochten draaien, mochten dopen, activiteiten organiseren voor Franeker, Gods genade mochten vieren, het is allemaal bewijs van Gods wonderlijke en onverwachte liefde. Het is het bewijs dat wij profiteren van de onthulling van Gods geheim. We leven niet zonder God, zonder hoop. Jezus Christus regeert en Gods koninkrijk komt!

Ook 2010 was een jaar van onze Heer Jezus Christus, een jaar van zijn regering, een jaar onder zijn koningschap.

Breng daarom God de eer voor 2010.

Omdat wij niet zonder Hem hoeven te leven.

Omdat Hij van ons houdt.

Omdat Hij regeert.

Omdat zijn rijk komt!

4. En omdat Hij de God is, zegt Paulus in vers 25, die 'bij machte is u kracht te geven, overeenkomstig het evangelie van Jezus Christus'.

Heb je dat gemerkt in 2010 – dat God bij machte is jou kracht te geven?

Waar in heb jij die kracht ervaren?

Kracht om ouderling of diaken te zijn. Kracht om voor je kinderen te zorgen. Kracht om je ziekte te dragen. Kracht voor je werk. Kracht om te vergeven. Kracht om een verlies te dragen. Kracht om je in liefde te geven, ook als je daar geen zin in hebt. Kracht om een ander te verdragen. Kracht om 'nee' te zeggen tegen zonde. Kracht om te doen wat goed is – noem het allemaal maar op.

God geeft kracht, zoals past bij het evangelie van Jezus Christus.

Wat heeft dat evangelie dan met kracht te maken? Nou, lees de Romeinenbrief.

Het evangelie gaat over vergeving – we worden bevrijd van de last van onze eigen schuld, van de last van elkaars schuld. Romeinen 3,5.

Dat je niet meer rondloopt met een rotgevoel omdat het fout gegaan is. Dat je niet meer wegloupt voor je eigen gevoel van onvermogen en al grappen makend doet alsof er niks aan de hand is. Maar vrij bent, met vrede in je hart.

Het evangelie gaat over met Jezus sterven – we worden bevrijd van onze drang om te zondigen. Romeinen 6. Dat je niet meer steeds die kracht naar beneden voelt, die drang om toch de verkeerde kant op te gaan. Dat het niet meer hoeft, zondigen.

De verslavende band is weg!

Het evangelie gaat over in Christus leven, een nieuwe levens wandel. Het gaat over de leiding van de Heilige Geest – we mogen leven als nieuwe mensen. Romeinen 8. Je leeft dichtbij God en je luistert naar zijn stem, je gaat mee met de Geest.

Het evangelie gaat over liefde en elkaar in geloof aanvaarden – ik schrijf jou niet af, ik zoek je op en ik hou van jou, want je bent mijn broer, mijn zus in de Heer. Romeinen 12,14.

Dat je merkt dat je dingen doet waar je vroeger niet over zou piekeren – je bent gegroeid in liefde. Je krijgt meer liefde om te geven dan je van jezelf had vroeger.

Als die kracht in je leven werkte, in 2010, dan is er toch reden om God te eren voor 2010? Eer aan God die ons kracht kan geven!

5. Herken je die kracht in jouw eigen leven?

Heeft die kracht in 2010 in jouw leven gewerkt?

Verlang je ernaar dat in 2011 jouw leven gedreven wordt door die kracht?

Die kracht is er, en die wil God ons geven – het goede nieuws van Jezus Christus is immers bekend gemaakt? Het geheim van Gods liefde, ook voor alle volken, is immers onthuld? God stuurt toch mensen de hele wereld over? Zo zijn wij ook hier, in Franeker.

God wil ons bevrijden van slechtheid. Van onze lage begeerten. Van het donker in ons hart, in ons verstand. Van onze afgoderij. Onze zedeloosheid, seksueel losgeslagen zijn. Oneerlijkheid. Hebzucht. Trots. Hoogmoed. Geroddel. Kijk in Romeinen 1 en 2.

Opstandige mensen, mensen van God los, God wil ze veranderen in mensen die weer leven vanuit de gehoorzaamheid van het

geloof.

Gehoorzaamheid is niet een woord dat voor ons een heel positieve klank heeft, denk ik. Maar de gehoorzaamheid van het geloof waar het Paulus hier om gaat, die heeft wel een positief effect.

Als je gehoorzaam bent, dan is belangrijk aan wie je gehoorzaam bent. Gehoorzaamheid van het geloof is gehoorzaamheid aan God. Gehoorzaam zijn aan God, dat betekent: bevrijd worden. Weer jezelf worden. Weer van anderen kunnen houden. Van God kunnen houden. Niemand kan ons zo'n diepe vervulling geven als God.

Die gehoorzaamheid van het geloof heb ik gezien in Franeker in 2010. Dan denk ik aan jullie inzet, voor van alles en nog wat. Voor jongeren, toen er een prachtig kampweekend georganiseerd is. Voor de kringen, die gestart zijn. Op de kerkenraad en op toerusting voor clubleiders. In de omgang met elkaar, waar mensen naar elkaar toe stappen en vrede zoeken. Het gebeurt allemaal. Daarvoor komt God de eer toe!

Laat de jaarwisseling ook een moment zijn om de balans op te maken. Want er zijn tegelijk genoeg momenten waarop je ziet: we kunnen groeien in gehoorzaamheid. We kunnen groeien in geloof. Soms gaat het mis. We kunnen meer onze kracht putten uit God – uit God alleen.

Laat het geheim van God niet voor niks onthuld zijn. Laat wat God geeft niet ongebruikt liggen! Er is kracht om in 2011 gehoorzaam te zijn en om te geloven. Bid om die kracht en gebruik die kracht!

Je zou er een goed voornemen voor 2011 van kunnen maken: gehoorzaam zijn uit geloof. Het mooie van dit voornemen is, dat het niet na een maand in de prullebak hoeft te belanden. Want: Gods kracht is er. En God wil ons zijn kracht geven. God is er!

6. Maar is dat niet teveel alleen maar positief? Er waren in 2010 toch ook heel verdrietige dingen? Dingen waar je God moeilijk voor kunt danken?

Ja, die dingen waren er.

Momenten om bij God je nood te klagen.

Om God te vragen je verdriet te zien.

Om om hulp te roepen.

Om te bidder: Heer, laat uw rijk komen en grijp toch in! Laat zien dat u regeert als koning!

Maar ook op die momenten was God de schepper. Ook op die momenten was God er. God regeert alles!

God is er altijd – ook dan is Hij de God die tot in eeuwigheid de eer toekomt door Jezus Christus.

Want laat eens goed op je in werken wat Paulus schrijft. Wie is God?

God kan kracht geven – juist ook als het moeilijk is. Een onuitputtelijke bron van kracht.

God is eeuwig – Hij heeft zijn geheim eeuwenlang bewaard en Hij zal tot in eeuwigheid geprezen worden. Hij is er altijd. Hij is altijd bij ons!

God is geduldig en betrouwbaar. Mensen vallen tegen. Wat is God op zijn hart getrapt door zijn eigen schepselen. Maar geduldig heeft Hij al die eeuwen zijn geheime plan vastgehouden. Hij heeft niet gezegd: Nu ben ik jullie zat. Hij heeft het geheim onthuld, en Hij voert het uit!

God wil ons bereiken – het is op zijn bevel dat het goede nieuws de wereld over gaat, naar alle volken.

God wil ons nieuw maken – mensen vol geloof, mensen die weer

graag doen wat goed is en wat God bedoeld heeft. Zodat alles echt spreekt van Hem.

God is de enige – er is geen eens een andere God. Kijk om je heen in de wereld? Wie of wat kan ons zo vervullen, ons zo diep raken, onze diepste dorst lessen? Er is geen andere God!

God is eindeloos wijs. Trek je daaraan op als het moeilijk is: God is slimmer dan de duivel. Creatiever dan het kwaad. Altijd weer verrassend met een nieuwe oplossing.

God is de God van Jezus Christus. Laat dat je bemoedigen: dankzij Jezus Christus komt het goed.

Ken je Hem? Vertrouw je Hem? Hou je van Hem?

In 2010? In 2011?

Aan die God komt de eer toe – tot in eeuwigheid – door Jezus Christus onze Heer.

Amen!

Romeinen 8,31-39 – Als God voor ons is: begin vol vertrouwen aan 2010!

Oudjaarsavond

Liturgie

Voorzang GK Gez 138,1.2.5

Stil gebed

Votum

Groet

Zingen Ps 91,1.7.8

Gebed

Schriftlezing: Rom 8,12-39

Zingen GK Gez 65,3-5 op de melodie van LK Gez 290

Preek over Romeinen 8,31-39

Zingen LB 477

Geloofsbelijdenis

Zingen Ps 18,1.5.15

Gebed

Collecte

Zingen LB 448,1.2.4

Zegen

Opmerking: ik hoor het graag van te voren wanneer deze preek ergens gelezen wordt. Mijn mailbox is geduldig: hansburger@filternet.nl

Preek over Romeinen 8,31-39 – Als God voor ons is: begin vol vertrouwen aan 2010!

Beste mensen, u die bij ons te gast bent, broers en zussen in onze Heer Jezus Christus,

1. Het jaar van onze Heer 2009 is bijna voorbij, over een paar uur begint een nieuw jaar van onze Heer, 2010. Hoe ga je dat nieuwe jaar tegemoet?

Grote kans dat je houding naar 2010 veel te maken heeft met hoe je terugkijkt op 2009. Als je in 2009 je baan kwijtgeraakt bent, denk je: Hopen dat 2010 een beter jaar wordt! Of je bent blij dat je 2009 achter je kunt laten, maar je bent ook gespannen wat 2010 je gaat brengen.

Als je in 2009 onbezorgd geleefd hebt, rol je vast 2010 ook onbezorgd in. Het zal allemaal wel goed gaan. Het afgelopen jaar ging toch ook prima?

Of je hebt te horen gekregen dat je ziek bent. En nu? Wat zal 2010 je brengen? Zo verging het onze broer Ben Buisman. Hij kreeg dinsdag te horen dat hij een gezwel in zijn longen heeft. Een paar keer zei hij tegen mij: Wat er ook gebeurt, het is goed. Romeinen 8.

Dat was voor mij een van de redenen om deze oudjaarsavond het slot van Romeinen 8 uit te kiezen. Het is een prachtig stuk, juist als je die vraag stelt: Hoe ga jij het nieuwe jaar tegemoet?

Ook in Romeinen 8 wordt naar de toekomst gekeken. Kan er in de toekomst iets gebeuren dat ons van God kan scheiden? Er wordt doorgevraagd tot op het laatste oordeel. Het gaat over beschuldigen en vrijspreken. Als Jezus terugkomt en wij voor het oordeel komen te staan, wat gebeurt er dan? Die vraag laat je ook terugkijken naar 2009. Hoe was het afgelopen jaar voor jou? Zou je op basis van het afgelopen jaar ergens van beschuldigd kunnen worden? Of word je vrijgesproken? Als Jezus in 2010 terugkomt, wat gebeurt er dan met jou en met mij?

Paulus juicht het uit: niets kan mij scheiden van de liefde van God! God is voor ons – wat kan er dan nog mis gaan?

Geweldig als je zo kunt leven, zo een nieuw jaar in kunt gaan. Zo kunt sterven of uit kunt zien naar Jezus' komst. Er is geen veroordeling!

En jij? Of ik? Durven we dat Paulus na te zeggen?

2. Voordat je daar een antwoord op geeft: Paulus is enorm opgetogen. Maar dat komt niet uit de lucht vallen. Hij sluit in Romeinen 8,31-39 een heel betoog af. Het is een conclusie: Wat moeten wij hier verder nog over zeggen?

Na al die hoofdstukken, Romeinen 1-8. Over zonde, over veroordeling, over de wet die ons niet verder helpt. Iedereen staat uiteindelijk voor de troon van God – schuldig. Niemand ontkomt aan de veroordeling. Als het van ons af zou hangen, was 2009 geen beter jaar geweest. En in 2010 zou het niet anders worden.

Maar dan gaat hij verder, vanaf Romeinen 3,21: God heeft een weg geopend: Jezus Christus geeft vrijspraak, vergeving, nieuw leven, vrijheid, de Heilige Geest. Alleen door geloof in Jezus Christus is er rechtvaardiging, adopteert God ons als kinderen en erfgenamen. Daarin is God tot het uiterste gegaan om te laten zien: Hij houdt van ons! Van mij! Van jou!

Gods liefde, Paulus vat het samen in vers 32: Zal hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven, ons met hem niet alles schenken?

Ik heb het regelmatig nodig om daar weer met mijn neus bovenop gedrukt te worden. Anders vergeet ik het. Ook als ik met zo'n preek bezig ben – dringt het dan door tot in mijn hart? Gaat dat bij jou ook zo? Dat je vergeet echt tot je door te laten dringen: God houdt van mij?

Nou, het is zo: God houdt van jou!

Zeg het tegen jezelf: God, u houdt van mij!

En als je daar niet bij kunt?

Maak je dan eigen wat Paulus hier zegt.

God heeft uit liefde zijn Zoon voor mij, voor jou, overgegeven. Leer dat te zien: Hoe Jezus, door zijn dood, ons voor de dood weghaalt. Ontdek steeds meer: als Jezus sterft, doet Hij dat uit liefde ook voor mij. Als God zijn Zoon geeft, is dat uit liefde ook voor mij.

En leer van Paulus dat we één mogen zijn met Jezus. Met Jezus één. We horen bij Jezus en we krijgen alles wat van Jezus is.

Hij is opgestaan, wij staan op. Hij Zoon van God, wij zonen en dochters van God. Hij in heerlijkheid, wij in Gods heerlijkheid. Ik, jij, we worden gelijk aan Jezus – met Hem krijgen we al het andere.

3. Paulus gaat verder met uitwerken wat dat betekent.

Dan herinner ik even aan twee vragen die ik in het begin stelde. Als je terugkijkt op 2009, zijn er dan dingen waarvoor je je schaamt, dingen waarom je veroordeeld zou kunnen worden? En als Jezus in 2010 terugkomt, of je sterft in 2010, wat gebeurt er dan met je, als je voor Jezus komt te staan?

Misschien heb je het afgelopen jaar wel grote fouten gemaakt. Heb je anderen pijn gedaan. Misschien heb je wel ontdekt hoe weinig je eigenlijk van God houdt. Juist als je ziet hoe groot Gods liefde is, wat zijn wij dan vaak sloom, laks, werken we God tegen. Gaan we het in 2010 beter doen?

Maar wat betekent wat Paulus tot nu toe geschreven heeft in Romeinen?

Precies wat hij schrijft in vers 33 en 34.

Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen vrij. Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en aan de rechterhand van God zit, pleit voor ons.

Schuldgevoel? God zelf spreekt je vrij. Waarom zou jij dan jezelf nog veroordelen?

Wil je anders leven, goed doen, stoppen met je eigen liefdeloosheid? Jezus is voor ons gestorven, maar dat is nog maar het begin. Wat heb je aan een dode redder? Jezus is daarna opgestaan, om ons nieuw te maken. Om onze redder te zijn tot in eeuwigheid. Jezus zit naast God de Vader en Hij neemt het voor ons op! Nu. Straks.

Stel je het maar heel concreet voor: een rechtszaal. De

rechter, dat is God. Jouw advocaat, dat is Jezus Christus. En de aanklager? Dat was altijd de duivel. Waar is die aanklager gebleven?

Zelfs al zou er nog een aanklager zijn. Jezus is Gods uitverkorene. Als jij bij Jezus hoort, dan is Jezus jouw advocaat en dan hoor jij bij Gods uitverkorenen. Dan ben jij uitverkoren om in Jezus te geloven! Belijd je zonde en vraag vergeving. Vandaag. Dan zul je vrijgesproken worden.

Is dat oneerlijk?

Daarover heeft Paulus eerder in de brief al van alles gezegd. God veroordeelt kwaad en onrecht. Maar door Jezus te geven als middel tot verzoening door zijn dood, bewijst God dat Hij een eerlijke rechter is. Hij blijft de zonde veroordelen en straffen. En tegelijk bevrijdt Hij ons uit de greep van de zonde. Hij spreekt ons vrij en geeft ons nieuw leven, vrij van de zonde.

Die vrijspraak, dat nieuwe leven, is er voor iedereen die gelooft in het evangelie. Iedereen die gelooft in Jezus Christus.

4. Kun je je al een beetje voorstellen hoe Paulus zo hooggestemd kan zijn?

Het hangt niet van mij af, van mijn gevoel van liefde. Het begint bij God, die al lang van ons houdt en daarin tot het uiterste gaat. Wij verdienen veroordeling, maar God spreekt ons vrij. Jezus is voor ons gestorven, maar dat is maar het begin. Hij is ook voor ons opgestaan, voor ons nieuwe leven. En Hij pleit voor ons, direct bij God.

Jezus zit naast God. En Hij zegt: Vader, ziet u daar die mensen in Franeker? Ziet u waar ze mee worstelen? Vergeeft u ze hun zonde, ook als zij lang niet altijd zo goed zijn in vergeven? Wilt u ze bouwen, versterken, uit laten groeien? Want ze horen bij mij, ik ben voor ze gestorven en opgestaan.

Jezus houdt van ons. En Hij heeft ons geroepen. Jij, en jij, en jij, ja, jij ook. Ik wil dat jullie bij mij horen.

Paulus heeft het hier tegen een bepaalde groep mensen. Mensen die door Jezus geroepen zijn en die in Jezus zijn gaan geloven. Gedoopt. Lid van zijn lichaam. Mensen die in Christus Jezus zijn. Mensen in wie de Heilige Geest woont. Door de liefde van Jezus zijn wij één met Jezus Christus, zijn we in Jezus Christus. En dan sterven we met Hem, dan lijden we met Hem, dan staan we met Hem op, dan krijgen we met Hem Gods heerlijkheid, dan zijn we samen met Hem erfgenaam van God. Dan gaat het met ons net zoals met Hem. En dus zijn we meer dan overwinnaars. We zegevieren glansrijk!

Of ben je bang dat jij daar niet bij hoort?

Dat het niet voor jou is?

Maar Jezus roept je, hier op deze oudejaarsavond 2009, door het evangelie uit Romeinen. Nu, in deze preek. En elke keer als dat goede nieuws wordt uitgedragen. 'Ik hou van jou. Geloof je in mij?' Als je daar ja op zegt en gelooft in Jezus Christus, dan geldt zijn liefde ook voor jou. Dan groeit die eenheid met Hem.

En van die eenheid hangt alles af!

Als je niet één bent geworden met Jezus omdat je 'nee' zegt tegen zijn liefde, dan heeft Paulus het hier niet over jou. Dan is het veel te hooggestemd, inderdaad.

Maar zo is het toch niet? Zo hoeft het niet te blijven! Als jij door Jezus' liefde en jouw geloof één bent geworden met Jezus, dan ben je in Christus.

En die eenheid, die krijgt niemand stuk.

5. Eén zijn met Jezus, dat betekent: zoals het met Jezus Christus ging, zo gaat het ook met jou. En zegt Paulus dan in 8,17: wij moeten delen in zijn lijden om met Hem te kunnen

delen in Gods luister.

Lijden, tegenslagen, verdrukkingen, ze horen erbij. Maar bij ons net als bij Jezus: God trekt je er door. Als overwinnaar die deelt in Gods luister.

Zo mag je terugkijken op 2009. Zo mag je naar het nieuwe jaar kijken. Beide jaren zijn een jaar van onze Heer. En in beide jaren hoort het lijden er bij.

Is dat makkelijk? Is dat leuk?

Als het financieel tegen zit? Als je ziek bent? Als mensen het je lastig maken? Als jij jezelf in de weg zit? Misschien was 2009 wel een heel zwaar jaar.

Natuurlijk is dat niet altijd makkelijk. Ik vind tegenslag ook niet leuk. Niemand toch? Paulus citeert hier uit Psalm 44. Afgelopen zomer was ik op een conferentie in Londen waar die psalm gebruikt werd om voorgangers te bemoedigen. Als wij Christus willen volgen, dan maakt de duivel het ons niet makkelijk. Psalm 44 weet van verdriet, teleurstelling. Hoe was het voor Paulus zelf? Hij heeft het allemaal meegemaakt. Tegenspoed, ellende, vervolging, honger, armoede, gevaar, het zwaard. Hij weet wat het is – lijden om Christus. Lijden met Christus. Hoe was het voor Jezus? Hij zweette bloed van angst, vlak voor zijn arrestatie.

Het is er – het lijden met Christus.

Maar als je één bent met Christus, als jouw lijden lijden met Christus is, dan geldt ook voor jou: zoals het met de Heer ging, zo gaat het ook met jou.

En Jezus Christus heeft overwonnen. Dus wij zullen ook overwinnen. En die overwinning begint hier en nu al. Het lijkt klein, maar het is nu al die overwinning.

Ben Buisman die ziek is en onderzoeken moet doen, en die van te voren zegt: wat er ook gebeurt, het is goed. Romeinen 8.

Denk aan wat Sjirk vanmiddag vertelde over Rommy Wip. Hoe ze ondanks haar ziekte een voorbeeld was van zorgzaamheid, aandacht en gulheid.

Denk aan christenen die, juist als ze gevangen zitten om hun geloof, vertellen: Ik heb nog nooit zo'n diepe blijdschap gevoeld als toen ik in de cel zat. Want de Heer was bij me.

Nu al, in het lijden, is er blijdschap. Kracht. Trouw. Volhouden. Innerlijke vrijheid. Vrede. En vooral: liefde.

En na het lijden is er de volledige overwinning. Als Jezus terugkomt – we zullen het meemaken!

6. Ja, we zullen het meemaken. Die volledige overwinning. Misschien al wel in 2010, als Jezus dit jaar terugkomt.

Want niets kan ons scheiden van de liefde van God die Hij ons heeft gegeven in Jezus Christus.

Niets wat er in 2009 is geweest. Niets wat we in 2010 nog mee zullen maken. Heden niet en toekomst niet. Niets kan ons scheiden van Gods liefde. Niets.

Helemaal niets?

Kijk naar Paulus' opsomming (vers 38 en 39).

De dood niet. De dood is overwonnen. Jezus is opgestaan. Wat blijft er dan nog over?

De duivel? Nee, ook de duivel is overwonnen. Engelen en machten, noch krachten kunnen ons van Gods liefde scheiden.

En ikzelf dan? Ik kan toch weglopen bij God?

Dat is mij wel eens aangevlogen. Mooi zo'n lijstje, mooi dat God machtiger is dan al die dingen, maar hoe weet ik dat ik zal blijven geloven in 2010?

Maar jij en ik, als wij door Jezus geroepen zijn, als wij tot

geloof gekomen zijn, dan is er een band van liefde tussen ons en God. Die moet er natuurlijk zijn – zonder die band ben je geen christen, geen kind van God, niet vrijgesproken van zonde, ook al zit je in de kerk. Maar als die band er is, dan laat God je niet los. En ik ontdekte dat ik zelfs kan bidden: Heer, verlos mij van mijzelf. Ik zit soms zo ingewikkeld in elkaar. Bevrijd mij.

Ik hoef mijzelf niet te veranderen, dat doet Jezus wel. Het enige wat jij en ik moeten doen is: schuilen bij Jezus Christus. Veiligheid, vrede, vergeving zoeken bij Hem. Nieuw leven. Bij hem zijn, aan zijn voeten, onder zijn vleugels.

Dus kunnen wij het met Paulus meezeggen?

Of jij het nu kunt, dat weet ik niet.

Maar als Jezus je geroepen heeft, als je gelooft in Hem en in Christus bent, dan mag je op dit nivo uitkomen. Er staat niet wat wij doen, er staat wat God doet.

God heeft zijn Zoon gegeven.

God spreekt ons vrij.

Jezus Christus pleit voor ons.

En Gods machtige liefde is zo groot dat niets ons van die liefde kan scheiden.

Die liefde schijnt over 2009.

Met die liefde mag je aan 2010 beginnen.

Wat moeten wij hier verder nog over zeggen?

Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn?

Begin dus vol vertrouwen aan 2010!